

1973 மார்ச் 29]

[சட்ட மன்றத் தலைவர்]

அரசு நிறுவனம்.

தமிழ் நாடு அரசுப் போக்குவரத்து.

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/73).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/73) பரிந்துரைகள் செய்யப்படுவதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/73) பரிந்துரைகள் செய்யப்படுவதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவை நம் முன் வைத்ததற்கு அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்று நான் பேச ஆரம்பிக்கும் பொழுது சிறப்பாக அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இருப்பேன் என்று கருதவில்லை. வழக்கம்போல், செய்த நன்மைகளைப் பாராட்டி விட்டு இன்னும் இன்னின்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கின்ற நிலையிலே தான் இருப்பதாக இன்று நினைத்துக்கொண்டு

@ 600-603 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[1973 மார்ச் 29]

வந்தேன். இவ்வவையில் நுழைந்தவுடனே மிகக் குறைந்த ஓய்வூதியம் ரூ. 40-லிருந்து ரூ. 50-க்கு உயர்த்தப்பட்டு விட்டது என்று சொன்ன வுடனே, அரசைப் பாராட்டும் எண்ணம் ஒன்றும், சொல்வதற்கு ஒரு விஷயமும் இல்லையே என்ற கவலை ஒன்றும் என் மனதில் ஏற்பட்டது. இவ்வளவு சொல்வதற்கு அவசியம் இல்லாதபடி, அந்த மாநிலத்தைப் பாருங்கள், இந்த மாநிலத்தைப் பாருங்கள் என்று சொல்ல அவசியமே இல்லாதபடி, ஓய்வூதியம் ரூ. 40-ஐ ரூ. 50-ஆக அரசு உயர்த்திவிட்டது என்பதைக் கேள்விப்பட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இந்த ஓய்வூதியத்தின் சரித்திரத்திலே வாழ்ந்தவர்களுக்குத் தான் இதனுடைய முக்கியத்துவம் நன்றாகத் தெரியும். 1955-லே ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வந்தபொழுது செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் அவர்களுக்குக் கீழே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் தான் உண்டு என்று அன்றிருந்த கல்வி அமைச்சர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவருடன் மூன்று ஆண்டுக் காலம் வாதாடி அதை பி.டி. ஆசிரியருக்கும் தலைமை ஆசிரியருக்கும் ரூ. 30 ஆகவாவது உயர்த்துங்கள் என்று வாதாடிப் பெற்ற சலுகையாகும். இன்று ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரமல்ல. ஆசிரியர்களல்லாத சிப்பந்திகளுக்கும் கல்வி நிலையங்களில் ஓய்வூதியம் உண்டு என்ற நிலை இருக்கிறது. குறைந்த ஓய்வூதியத்தை ரூ. 40-லிருந்து ரூ. 50-ஆக உயர்த்திவிட்டதை நினைத்து நினைத்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனெனில், இன்றைக்குக் காலையில் தான் ஒரு முதியவர் என் அறைக்கு வந்தார். அவர் இந்த ரூ. 40-ஐ ரூ. 50-ஆக ஆக்க வேண்டுமென்று நேரடியாக என்னிடம் கேட்கவில்லை. என்னோடு சண்டைக்கு வந்தார். “ஐயா, நீங்கள் இங்கு வரும்பொழுது தினசரி ரூ. 7½ தான் டெய்லி அலவன்ஸ் பெற்றீர்கள், தெரியுமா உங்களுக்கு? அது ரூ. 12 ஆயிற்று, ரூ. 15 ஆயிற்று, ரூ. 20 ஆயிற்று, இன்றைக்கு ரூ. 25 ஆக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ரூ. 40-ஐ ரூ. 5 ஆவது கூட்டிக் கொடுக்கக் கூடாதா?” என்று வாதாடிக் கொண்டிருந்தார். நான் அந்தப் பெரியவருக்குப் பதில் சொன்னேன், “நீங்கள் கேட்பது ஓய்வூதியத்தில் உயர்வு அல்லவா? எங்களுக்கு உழைக்கும் காலத்திற்கு ஊதியம் அல்லவா ரூ. 5 உயர்ந்திருக்கிறது? எங்களுக்கு ஒன்றும் ஓய்வூதியம் கிடையாது ஐயா, ஓய்வூதியம் என்பது உங்களுக்குத் தான் உண்டு, எங்களுக்குக் கிடையாது. அதுவும் காலக் கிரமத்தில் உயர்த்தப்படும்” என்று கூறினேன். அரசு பெரு மனதுடன் இதை உயர்த்தி விட்டதற்குப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். பல வயதான ஆசிரியர்கள் இன்று இரவு

1973 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

இதை வானொலியில் கேட்டு மனமார அரசை வாழ்த்துவார்கள் என்ற உறுதிமொழியையும் அவர்கள் சார்பாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த அரசு இவ்வளவு நியாயமாக, பரந்த நோக்குடன் எவ்வளவோ நற்காரியங்களைச் செய்தபோதிலும் கூட, அந்த ஆணைகளை நடைமுறையில் செயலாற்றும் நிர்வாக யந்திரத்தில் எத்தனையோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கேள்வி நேரத்தில் நான் குறிப்பிட நேரிட்டது. திட்டவட்டமாக 6-பி என்று ஒரு விதியைக் குறிப்பிட்டு, இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் ஆணைக் குழு கொடுத்திருக்கின்றது. ஒரு சீனியருக்கு அவருடைய ஜூனியரை விடக் குறைவாகச் சம்பளம் கிடைக்குமானால், ஜூனியருக்குரிய சம்பளம் அவருக்கும் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பல மாதங்கள் கொடுக்கப்படாமல், எங்கள் நடவடிக்கைகள் பயனற்றுப் போய், சட்ட மன்றத்தில் கேள்வி எழுப்பப்பட்ட பின்னால் தான் நியாயம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதால், சட்ட மன்றத்தின் உயரிய நல்ல காலத்தை இவ்வளவு வீணை, தேவையற்ற கேள்விகளை எழுப்பி நாங்கள் வீணாக்க வேண்டியிருந்தது. அப்படி எழுப்பினாலொழிய நியாயம் கிடைக்கவில்லையே என்பதை நினைத்து நான் வருந்துகிறேன். மற்றொன்றும் கூற விரும்புகிறேன். 2—10—1970-க்கு முன்னால் ஓய்வூதியம் பெற்றவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு மாத போனஸ் அரசு அளித்திருக்கின்றது. அது பல மாவட்டங்களிலும் பல அரசு கஜானாக்களிலும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே கூட, மன்னார்குடியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் திருவாரூரிலே உள்ளவர்களுக்கு இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை. சென்று கேட்டால், உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். உத்தரவின் ஒரு பிரதியைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால், இது செல்லாது என்று சொல்கிறார்கள். பலருக்குக் கொடுத்தாகிவிட்டது. சிலருக்குக் கொடுக்கவில்லை. ஏனிந்த நிலை இருக்க வேண்டும்? அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக அறிவித்த பின்னும் ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்க வேண்டும்? பொதுவாக மூன்றாவது ஒரு நிலை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறேன். சென்னையில் மோசஸ் என்ற ஒரு ஆசிரியர் 2—10—1970-க்கு முன்னாலேயே ஓய்வு பெற்றவர்—ஒரு மாத போனஸ் சட்டப்படி பெற்றிருக்கின்றார். இந்த மாதம் கஜானாவுக்குப் போனபோது, கொடுத்த ஒரு மாத போனஸை திருப்பிக் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டு, திருப்பி வாங்கி விட்டார்கள். இது அநியாயம் என்று கருதுகிறேன். ஆணை இருக்கின்றது கொடுக்கப்பட

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[1973 மார்ச் 29]

வேண்டுமென்று. ஏன் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும்? கொடுத்ததை ஏன் திருப்பி வாங்க வேண்டுமென்பதை அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஓய்வூதியத்தை உயர்த்தியதற்காக மறுபடியும் பாராட்டி விட்டு, ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை மாத்திரம் இது சம்பந்தமாக வைக்க விரும்புகிறேன். அக்டோபர் 2-ஆம் தேதி 1970 முதல் இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் எல்லாம் அமுலாக்கப் பட்டன. அக்டோபர் 2-ஆம் தேதி சரித்திரத்தில் முக்கியமான நாள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு தான் அரசு அறிந்து, ஆராய்ந்து, 2—10—1971 முதலான உயர்வுகளை நிர்வாக சௌகரியத் திற்காக 1—10—1971 முதலே கொடுத்து விடுங்கள் என்று ஆணையிட்டது. இந்த ஆணையை 1—10—1970 முதலே அமுலாக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், 1—10—1970-ல் ஓய்வு பெற்ற சிலருக்கு இந்த ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளினால் நன்மை கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது, பின்னால் இன்கிரிமெண்டும் 1—10—1971-லிருந்தே கிடைக்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். அதையொட்டி, 1—10—1970-லிருந்தே அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால், பலர் இதனால் பலனடைவார்கள் என்று நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரூ. 465 கோடி செலவு செய்யும் அரசு ஓய்வூதியத்திற்காக ரூ. 67 கோடி செலவு செய்கிறது. இன்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நன்மையால் இன்னும் சில லட்சம் ரூபாய் கூட செலவாகும். எத்தனை லட்சம் செலவு கூடினாலும், பல லட்சக் கணக்கான ஊழியர்களுடைய விலை மதிக்க முடியாத நல்லெண்ணத்தையும் நன்றியையும் அரசு பெறுகின்றது என்பதற்காக நான் அவர்களை மறுபடியும் பாராட்டுகின்றேன்.

“தமிழரசு” பிரதிகள் சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் 30 லட்சம் அச்சிடப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டன என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்தத் தமிழரசு மிகச் சிறந்த பத்திரிகையாக இருந்தபோதிலும்கூட “தமிழ்க் கல்வி”-யின் இடத்தை அது எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. கல்விக்காக நாம் ரூ. 96 கோடி செலவு செய்யும்போது, கல்விக்காக பிரத்தியேகமான ஒரு பிரசுரம் கட்டாயமாகத் தேவை. “தமிழரசு”-ல் கல்வி சம்பந்தமாக ஓரிரு பக்கங்கள் போட்டிருந்தாலும், “தமிழ்க் கல்வி” போன்ற பிரதிகள் கட்டாயமாகத் தேவை. இது பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எடுத்த முடிவு இன்னும் அமுலாக்கப் படாதது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. கல்வி இலாக்காவில் இன்னும்

1973 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

பல பிரச்சினைகள் ஆய்வில் இருக்கின்றன. அவற்றில் இதுவும் ஒன்று. விரைவில் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, “தமிழ்க் கல்வி” பிரத்தியேகமாக, விரைவில் வெளி வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

சீனியர் மெக்கானிக்பற்றிப் பல முறை இங்கே எடுத்துக் கூறியாகி விட்டது. சீனியர் மெக்கானிக் எஞ்சினீயரிங் செக்ஷன் வரும்போது, “ஃபர்ஸ்ட் பார்ம்—ஐந்து வருடம் எக்ஸ்பீரியன்ஸ்” என்று இருக்கிறது. ஐ.டி.ஐ. பாஸ் பண்ணியவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ணி ஐ.டி.ஐ. சர்ட்டிபிகேட் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். 12 ஆண்டுகள் சர்ட்டிபிகேட் பெற்றவர்கள் சீனியர் மெக்கானிக்குகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாததால், அவர்கள் ஊதிய உயர்வு பெற முடியவில்லை. அது ஒரு சலபமான பிரச்சினையாகும். 5-00 இதை ஆராய்வதற்கு இவ்வளவு காலம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பி.ப. அவசியமே இல்லை. பலர் பொறுமை இழந்து விடுவதற்கு இது தான் காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன். சிறிய பிரச்சினை கூட பல ஆண்டுக் காலமாக ஆய்வில் இருக்கிறது. இதை அரசு பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று இனிமேலாவது கருதப்பட்டு, இந்த முடிவுகள் சீக்கிரமாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசு நல்லாசிரியர் விருது ஆண்டு தோறும் 90 பேருக்குக் கொடுக்கிறது. அது மிகவும் பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். ஆனால் யாருக்குக் கொடுக்கின்றது, எந்த நாள் கொடுக்கின்றது என்று அறிவிக்கப்படுவதில்லை. எங்கே அளிக்கப்படும் எந்த நாளன்று அளிக்கப்படும் என்பதெல்லாம் காதும் காதமாக, பிறருக்குத் தெரியாத ஒரு ரகசியமான செய்தியாக இருக்கிறது. அதில் மத்திய அரசின் கொள்கை பின்பற்றப்பட வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன் அவர்கள் செப்டம்பர் 5-ஆம் தேதி ஆசிரியர் நாளன்று காலையில் இந்திய நாட்டின் நல்லாசிரியர்கள் யார், யார் என்று வானொலியில் கூறுகின்றார்கள். அதை நவம்பர் மாதம் 19-ஆம் தேதி டில்லியில் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரியாக இங்கே ஏன் இரண்டு நாட்களை வகுக்கக் கூடாது? திருவள்ளூர் நாளன்று தமிழகத்தில் நல்லாசிரியர் 90 பேர் யார் என்று அறிவிக்க வேண்டும். பொங்கல் நாளையோ வேறு எந்த நாளையோ அதற்கென்று குறிப்பிட்டு அந்த நாளன்று அவர்களுக்குப் பகிரங்கமாகக் கொடுக்க வேண்டும். 2 “பிக்சுட் பாயிண்ட்”—இந்த நாள் அறிவிக்கப்படும், இந்த நாள் அளிக்கப்படும் என்று இருக்க வேண்டும். இல்லாது போனால் சில ஆண்டுகளுக்குச்

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[1973 மார்ச் 29]

சேர்த்து அளிக்கக்கூடிய கோரத்தை நாம் பார்க்கிறோம். ஆண்டுகள் முடிந்து பல மாதங்கள் கழித்தும் யார், யாருக்கு விருது கொடுக்க முடிவு எடுக்கப் பெற்றுள்ளது என்ற அறிவிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது இவர்களுடைய புகைப்படங்கள், இவர்கள் நல்லாசிரியர்கள் என்பதற்கு இவர்களுடைய தகுதிகள், பண்புகள், இவர்கள் பாராட்டுக் குரியவர்கள் என்பதற்குத் தகுதிகள், இவைகளையெல்லாம் “தமிழக் கல்வி” யில் பிரசுரித்து அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்ட வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இடைநிலை ஆசிரியர்களுடைய அவல நிலையை அரசு உடனடியாக அறிந்து, அதை ஆராய்ந்து அவர்களுடைய நியாயமான குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இவர்களெல்லாம் இங்கே வந்து நாங்கள் முதலமைச்சரவர்களைப் பார்க்க வேண்டும். பேட்டி காண வேண்டும், நாங்கள் கல்வியமைச்சரவர்களைப் பேட்டி காண வேண்டும், நீங்கள் அதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகிறார்கள். நான் அவர்களிடம் முதலிலே நீங்கள் நிர்வாகிகளிடம் செல்லுங்கள், இயக்குநரிடம் வாதிடுங்கள் என்று சொல்கிறேன். இந்த இடைநிலை ஆசிரியர்களுடைய ஊதியம் குறைவாக இருப்பது நியாயமான ஒரு மனக்குறை. அது போக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் இரண்டாவது ஊதிய ஆணைக்குழு இடைநிலை ஆசிரியர்கள் இரண்டாண்டு பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்ற ஒரே காரணத்தோடு வெறும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு 200 ரூபாய் என்றால், இவர்களுக்கு 210, இரண்டு இன்கிரிமெண்ட் என்று நியாயமான ஒரு சலுகையைக் கொடுத்தது. ஆனால் தனி நபர் ஊதியக் குழு இதை எடுத்து விட்டது என்ற குறை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படாமல் இருந்திருந்தாலும், ஒரு குறை இருந்திருக்காது. கொடுத்த நியாயமான சலுகையை நீக்கினது பெரும் குறையாகத் தோன்றுகிறது. இப்படித் தீராத நிலையிலே அவர்களுடைய குறைகள் இருக்கின்றன. சம்பள வேறுபாடுகள் பல இருக்கின்றன. இதை உடனடியாக அந்த சங்கக் காரியதரிசி அவர்களுடன், இலாகா தலைவர்களுடன் கூடிப் பேசித் தீர்க்க வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

கடைசியாக, ஒன்றைக் கூறி அமைகிறேன். தமிழக வர்த்தகம் பெருகுவதற்கு இன்றியமையாதது சேது சமுத்திரத் திட்டமாகும். அதைப் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகள் இங்கே அச்சிட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராமேஸ்வரத்தில் 43 ஆயிரம் அடிதான்

1973 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

வெட்ட. வேண்டியிருக்கும். மண்டபத்தில் வெட்டினால் 48,000 அடி வெட்ட வேண்டியதாக இருக்கும்; இராமேஸ்வரத்தில் வெட்டினால் 37 கோடி ரூபாய் செலவாகும். மண்டபத்திலானால் 55½ கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்கிறார்கள். 18½ கோடி ரூபாய் மிச்சமாகும். சீக்கிரமாக கப்பல்களெல்லாம் கிழக்கிலிருந்து மேற்கேயும், மேற்கேயிருந்து கிழக்கேயும் செல்லலாம். இந்தப் பகுதியில் வெட்டினால் பெருமளவிற்கு நன்மை பயக்கும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது: இது தொழில் நுட்ப முறையில் வரவேற்கத் தகுந்த திட்டம் என்று வல்லுநர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்திய அரசிற்கு ஆண்டு தோறும் இரண்டாவது ஆண்டிலிருந்து 1.62 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணியில் கிடைக்கும். விலை மதிப்பற்ற அந்நியச் செலாவணி. சாதாரண நம் நாட்டு நாணயமல்ல, சிறந்த வருவாயைக் கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு திட்டம், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இன்றியமையாத திட்டம் என்கிறதை நமது அரசு மத்திய அரசிற்கு விளக்கக் குறிப்பீடுகளுடன், அச்சிட்டுக் கொடுப்பதுடன், இந்தத் திட்டத்தை நமது முழு ஆற்றலுடன், நமது முழுச் சக்தியுடன், நமது முழு அறிவினைச் செலுத்தி, அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 மணித்துளிகள் பேசி முடித்து ஒத் துழைக்க வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி : மாண்புமிகு உப தலைவ ரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

அண்மையில் வெள்ளப் பாழினால் பாதிக்கப்பட்ட பெரும் பகுதி தென் ஆற்காடு ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவிலே அதற்கான நிவாரண உதவிகளெல்லாம் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. இந்த வெள்ளப் பாழிலே பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா மண்மேடிட்டுப் பாழா கியது. இன்றைக்கு இந்த மண்மேடியெல்லாம் வாரிக் கொட்டி சீர் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த மாதிரி ஒரு நிலை வந்ததற் குரிய காரணத்தை நாம் கூர்ந்து கவனித்து, ஆராய்ந்து அதைத் தவிர்ப்பதற்கு நிரந்தரமான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏதோ எப்போதோ வெள்ளம் வருவது, மழை பெய்வது, மண் படிவது என்று இருந்தாலும், இந்த மழையால் அதிகமான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] [1973 மார்ச் 29]

மணலைக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன காரணம் என்றால், சாத்தனூர் அணைக்கட்டில் தண்ணீர் அதிகமாகத் தேங்கிப் போய்விட்டது. அதனால் அந்த அணைக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது, அதனால் அதைத் திறந்துவிட வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை, நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதைக் கட்டுப்படுத்தி விடவில்லை, அல்லது முடியவில்லை, தவிர்க்க முடியவில்லை. அதே சமயத்தில் திறந்து விட்டதனால் இது மாதிரி ஒரு பெரிய விபரீதத்திற்குத் தென் ஆர்க்காட்டில் உள்ள விவசாயிகள் உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் ஓரளவிற்கு அரசாங்கம் முன்வந்து இதைச் செய்கிறார்களே. அந்த சாத்தனூர் அணைக் கட்டு மேற்கொண்டு நீரைத் தேக்கும்படி, அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும். அதற்கு அப்பால் அணையைக் கட்டி, சாத்தனூர் அணைக்குக் கீழே அல்லது மேலே இன்னும் ஒரு அணையைக் கட்டி நீரைத் தேக்கினால், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தை வெள்ளத்திலிருந்து காப்பாற்ற முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அணைத் தேக்கங்களிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் வசதி, பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். இந்த பெண்ணையாறு, கடில நதி இணைகின்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தி விட்டால், அது நல்லது என்பதாடன் கடிலப் பகுதியிலுள்ள நிலங்களுக்கு, கடில நதியில் இருக்கிற மூன்று அணைக்கட்டுகளின் நீரைக்கொண்டு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அதற்கான திட்டம், பெரிய திட்டம் ஒன்றும் தேவையில்லை. கடிலத்தையும், பெண்ணையாறையும் இணைப்பதற்கு ஒரு சின்ன தடுப்பு இருக்கிறது. அதை இன்னும் சீர்படுத்தி பெண்ணையாற்றிலிருந்து கடிலத்தைப் பிரிப்பதற்கு ஒரு மதில் சுவர் கட்டினால் போதும். இப்படித் கட்டித் திருப்பினால், அதிகமான நீரை ஒதுக்கித் தள்ளி விட முடியும். இப்போது புதுவை மாநிலத்திற்கு, இன்னும் விழுப்புரம் போன்ற பகுதிகளுக்கு பெண்ணையாற்றுத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்த முடியும். அதே சமயத்தில் இந்தச் சாத்தனூர் வெள்ளப் பாழையும் தவிர்க்க முடியும். அதை மட்டுப்படுத்த முடியும், கட்டுப்படுத்த முடியும். அதே சமயத்தில் விவசாய மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்கிக் கொடுக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கத்தினுடைய நினைவிற்குக் கொண்டு வருகிறேன். முதலில் வறட்சி, அப்புறம் அதிக மழை, இன்றைக்குத் கடைசியாக மின்சார வெட்டு, இவைகளினாலெல்லாம் விவசாயிகள் பெருவாரியாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை இப்போது அதிக நிர்ப்பந்தமும், கெடுபிடியும் செய்து அவர்களிடமிருந்து கடன் வசூல்கள், வரி வசூல்கள் எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று பல தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. நேற்றுக்கூட ஜெயங்

1973 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

கொண்டம் பகுதியில் கூட்டுறவுக் கடன்களும் மற்ற பாங்கிக் கடன்களும் கெடுப்பிடியோடு வசூல் செய்யப்படுகின்றன, அவர்களுடைய மாடுகள், மற்றவைகள், வீட்டுச் சாமான்கள் எல்லாம் ஜப்தி செய்து எடுத்துக்கொண்டு போகப்படுகின்றன, நாங்களுல்லாம் ரொம்பத் தொல்லைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். மின்சார வசதி இல்லாத காரணத்தினால், எங்களுக்கு ஒரு வருடமாவது இந்தக் கடன் வசூலை நிறுத்தி வைக்கும்படி சொல்ல வேண்டுமென்று எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அதே போன்று செஞ்சி, திண்டிவனம் தாலுக்காக்களில் கூட 5-10 வறட்சி காரணமாக மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில், கடன் வசூல், வரி வசூல்களுக்காக நிர்வாகத்தினர் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வருகிறார்கள். அதையெல்லாம் சிறிது காலத்திற்கு ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ முறைகள் அப்படி ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தப்படுத்தவில்லையென்று அறிக்கைகளும், விளக்கங்களும் இங்கே தரப்படுகின்றன. ஆனால் அங்கே அவையெல்லாம் செயல்படுகின்றனவாவென்றால், இல்லை. அவர்களிடமிருந்தெல்லாம் பல கடிதங்கள் வருகின்றன. அதையெல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் தற்காலிகமாக அந்த வசூல்களையெல்லாம் நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பின்தங்கிய மக்களுடைய வசதிகளுக்காக, நம்முடைய முதல்வரவர்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்துவதாகத் தெரிகிறது. பின் தங்கியோர் பட்டியலில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால், அதில் இருக்கிற நிதி வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொண்டு, மேற்கொண்டு பல சமூகத்தைச் சேர்ப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதே நிதி நிலை இருக்கின்றபோது கேட்பவர்களையெல்லாம், ஒவ்வொரு சமூகமாக “நஷ்டம் இல்லை” என்று சொல்லிச் சொல்லிச் சேர்க்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் செஷனிலே கூட ஒரு சமூகத்தைப் பின் தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அந்த சமூகத்தினர், தங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, அரசாங்கத்தினுடைய உதவியைப் பெறுவதில் நான் இடைஞ்சலாக இல்லை. ஆனால் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி அதே நிதிதான். எனவே அந்தப் பட்டியலிலே மேற்கொண்டு

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] [1973 மார்ச் 29]

சேர்ப்பதினால், ஏற்கெனவே கஷ்டத்தில் உள்ளவர்கள் மேலும் பாதிப்புக்குத்தான் உள்ளாவார்கள். இதனால் அவர்களது பொருளாதாரத் துறையில் உயர்வு ஏற்படுமென்று எண்ணவில்லை. இப்போது இருக்கின்ற நிலையில், வேலை வாய்ப்புகள், கல்வி நிலையங்களில் படிப்பதற்கான வசதிகள் ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், தமிழ் நாட்டிலே பெரிய சமூகமாக இருக்கக்கூடிய வன்னிய சமூகத்திற்கு குறிப்பிட்ட வேலை வாய்ப்புகள், உத்தியோகங்கள் இல்லாத நிலையைப் பார்க்கிறோம். அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்தப் பொறுப்பான பதவிகளிலும் இல்லை. உயர்நீதிமன்றங்களிலோ அல்லது ஜில்லா நீதிமன்றங்களிலோ, அல்லது படிப்படியாக இருக்கின்ற முக்கியமான இடங்களிலோ அவர்கள் இல்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் மற்ற சமூகத்தவர்களெல்லாம் எப்படி எப்படியோ அந்தப் பதவிகளுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். பிற்பட்ட சமூகம் என்ற போர்வையில் எப்படியோ புகுந்து வந்துவிடுகிறார்கள். திரு. சட்டநாதன் அவர்கள் பரிந்துரையில் கூட, சில சமூகங்களை, அந்தப் பின் தங்கியோர் பட்டியலிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது குறித்து ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்தப் பட்டியலில் எண்ணிக்கை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. எனவே முதலமைச்சரவர்களும், அரசாங்கமும் தகுந்தபடி கவனித்து, ஏற்கெனவே கீழ் தளத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமோ, அவைகளை அளிக்க வேண்டும். இப்போது பின் தங்கிய மக்களுக்காக 49 சதவிகிதம் வேலை வாய்ப்புகளுக்காகவும், கல்வித் துறையிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு 31 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே, அந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தில், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமூகத்தினருக்கு 15 சதவிகிதம் ஒதுக்கி, விசேஷ கவனம் செலுத்தினாலொழிய, இந்த நிலை மாறிட எந்தவித வாய்ப்பும் இல்லை. அரசாங்கம் அதைக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, பெரிய எண்ணிக்கையில், தனிச் சமூகமாக இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களைவிட அதிக எண்ணிக்கையுடைய வன்னிய சமூகத்திற்கு எந்தவிதமான ஆதரவும், பாதுகாப்பும் தமிழ் நாட்டில் இல்லை. குறிப்பாக தேர்வு ஆணைக் குழு—சர்வீஸ் கமிஷன் போன்ற இடங்களில் எல்லா சந்தர்ப்பத்திலும் மற்ற சமூகத்தினர் இருந்து, அவர்களைப் பாதுகாப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதையும் உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: துணைத் தலைவரவர்களே, நீதிபதிகள் அல்லது வேறு பெரிய அதிகாரிகள் பதவிகளுக்கெல்லாம் 'Direct recruitment' மூலம் செய்ய முடியாது. அதற்கு யாராவது இருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்களை எடுத்துக்கொள்வதில் இந்த அரசு எந்தவிதமான தயக்கமும் காட்டுவதில்லை. அப்படி யாராவது கிடைப்பார்களா என்று தேடி, அலைந்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி: எந்தவிதமான தகுதியும், திறமையும் வேண்டுமோ, அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) ஆளைத்தான் கொடுக்கிறோம். (சிரிப்பு). தகுதி, திறமையை நிர்ணயிக்கிறவர்கள் யார்? சொல்லுங்கள். 'Who is the competent person to decide?' அதற்கு யாராவது மேலே இருக்கிறவர்கள், முற்போக்கு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அது சரி இல்லை, இது சரியில்லை என்று தள்ளிவிடுகிறார்கள். அதனாலே அவர்கள் கீழேயே இருந்து retire ஆகிவிடுகிறார்கள். மேலே போக முடியவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையை முதலமைச்சரவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் இதுபற்றி நன்றாகச் செய்வார் என்று நம்பிக்கை உண்டு. எனவே கால தாமதமில்லாமல், அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டி, கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மது விலக்கிற்குப் பிறகு, புதுவையிலே இரண்டு சோதனைச் சாவடிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மது விலக்கு இருந்தபோதுகூட அந்த சோதனைச் சாவடிகள் கிடையாது. இப்போது கடலூருக்குப் போனால், 2 இடத்தில் காரை நிறுத்தி சோதனை செய்கிறார்கள். முன்புகூட அந்த மாதிரி நிலைமைகள் இல்லை. மூன்று மைலிலே இரண்டு சோதனைச் சாவடிகள். ஒன்று ரெட்டிச் சாவடியில் இருக்கிறது. இரண்டு மைல் தள்ளி அடுத்த சாவடி இருக்கிறது. இங்கே பத்து கான்ஸ்டபிள்கள், அங்கே பத்து கான்ஸ்டபிள்கள் நின்று கொண்டு, காரை நிறுத்தி, அதைத் திற, இதைத் திற, டிக்கியைத் திற என்கிறார்கள். திறந்து பார்ப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அது மிகுந்த தொல்லையாக இருக்கிறது. முன்பெல்லாம்கூட, மத்தியில் திடீரென்று காரை நிறுத்திப் பார்ப்பார்கள். அப்படித்தான் நடக்கும். ஆனால் இப்போது அவ்வளவு பெரிய ஆபத்து என்ன இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. என்ன ஏய்ப்பு இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. மூன்று மைலுக்கு ஒரு தடவை சாவடி வைத்து, காரை நிறுத்தி, டிக்கியைத்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி] [1973 மார்ச் 29]

திறந்து காட்ட வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறதைக் காணும் போது, நான் வியப்பு அடைகிறேன். மது விலக்கு இருந்த காலத்தில் கூட அப்படிப்பட்ட ஒரு கெடுபிடி இல்லை. மத்தியில் காரை நிறுத்திப் பார்ப்பார்கள். திடீர் திடீரென்று போலீஸ்காரர்கள் அப்போது நிறுத்திப் பார்ப்பார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 3 இடங்களில், புதுவையில், காரை நிறுத்திக் காட்டும் நிலை இருக்கிறதென்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொண்டு, அதை மாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. ராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்கள், பிற்படுத்தப்பட்டோருடைய வகுப்பில் வேறு சில பிரிவினரைச் சேர்ப்பதில் ஆட்சேபணையில்லை, ஆனால் அவர்களைச் சேர்க்கச் சேர்க்க, நிதியையும் அதிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், மறந்திருக்க மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். 1966-67 ஆம் ஆண்டில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சுமார் 90 லட்சம் அல்லது 1 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருந்தது. இப்போது கிட்டத்தட்ட 6½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நான் அவர்களுக்கு கவனமூட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி : அந்தத் தொகை போதா. தென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

* திரு. ஜி. பராங்குசம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கல் அறிக்கை மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் நான் அதிகமாக இங்கே பேசுவதாக இல்லை. பொதுவாக நம் முடைய அமைச்சரவைக்கும், முதல்வரவர்களுக்கும், இந்தச் சபைக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளத்தான் நான் இப்போது அவையின் முன் நிற்கிறேன். நான் சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையில், இங்கே பேசுகின்றபோது, மிக முக்கியமான பிரச்சினையை முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தேன். அதாவது சாலை பராமரிப்புத் தொழிலாளர்களுக்கு பல ஆண்டுக் காலமாக இருக்கின்ற வேலை நிலைமையை நிரந்தரம் ஆக்க வேண்டுமென்று சென்ற 2 ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி நிதிநிலை அறிக்கைப் பேச்சுக்களிலே தெரிவித்து வந்தேன். அதை முதலமைச்சரவர்கள் கவனிப்பதாக வாக்கு அளித்திருந்தார். அதை இப்போது நிறைவேற்றும் வகையிலும், நிவர்த்திக்கின்ற வகையிலும், பல ஆண்டு

1973 மார்ச் 29]

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

களாக மிக மோசமான நிலையில் இருந்த அந்தப் பணியாளர்களை மீட்கின்ற அளவுக்கு, முதலமைச்சரவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை யிலே அந்தப் பணியாளர்களுக்கு விமோசனம் தேடித் தந்திருக் கிறார்கள். ஏறத்தாழ 6,762 தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்கியிருக் கிறார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்டு, எண்ணற்ற ஏழைத் தொழி லாளர்கள் மகிழ்ச்சிக் கடலிலே மிதந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. ஏறத்தாழ 11,000 தொழிலாளர்கள் சாலைப் பராமரிப்புத் தொழிலாளர்களாக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 10,000 தொழிலாளர்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் சர்வீஸ் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் முதலிலே நிரந்தரமாக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று இதுவரையில் அடிப்படைச் சம்பள வரையறை இல்லாமல் இருந்தது. அவர்கள், அடிப்படைச் சம்பளம் 36 ரூபாயும், டி.ஏ. போன்றவைகள் சேர்த்து 127 ரூபாயும் தான் கையிலே வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதிலே அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருப்பதால், அவர்கள் ஒரு நாளைக்கு வேலைக்கு வரவில்லை என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான லீவும் இல்லை, சம்பளமும் பிடிக்கப்பட்டுவிடும். கையிலே மாதச் சம்பளத்தில் பிடித்தம்போக ரூ. 70, 80 தான் ஒவ்வொரு தொழி லாளியும் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார். அப்பேர்ப்பட்ட தொழிலாளர் களுக்கு சம்பள விகிதத்தை வரையறை செய்து, ரூ. 127 வாங்கிக் கொண்டிருந்த அத்தனை பேர்களுக்கும் இன்னும் அதிகமாக ரூ. 3 கொடுத்து ரூ. 130 ஆக்கி, அதற்கு என்று ஒரு ஸ்கேலை ஏற்படுத்தி, ரூ. 130—4—150—5—165 என்ற நிலைக்குக் கொண்டு வந்ததற்கு நான் உள்ளபடியே என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அது மாத்திரம் அல்ல, அவர் களுக்கு டியர்ன்ஸ் அலவன்ஸ் ரூ. 30-ம் ஹவுஸ் ரெண்ட் அலவன்ஸும் —எந்தெந்த ஏரியாவிற்கு எந்தெந்த அளவிற்கு நிர்ணயித்திருக் கின்றார்களோ, அப்படி என்னென்ன அலவன்ஸ் உண்டோ, அந்த அலவன்ஸ் எல்லாம்—தரப்படும் என்று அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்ற செய்தி ஒரு பெருமகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. நான் அந்தத் தொழிலாளர் கள் சங்கத்திற்குத் தலைவகை இருக்கின்றேன். அந்த நெடுஞ்சாலை, பஞ்சாயத்து யூனியனில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் 17, 18 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் சார்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், நமது பெருமதிப் பிற்குரிய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பி.ப.
5-20

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

[1973 மார்ச் 29]

அது மாத்திரமல்ல, இன்றையதினம் இந்த ஒரு நல்ல செய்தியை அறிவித்திருக்கின்றார்கள். நான் அடுத்த ஆண்டு இந்த அவையிலே அதை ஒரு கோரிக்கையாக வைக்கலாம் என்று இருந்தேன். முதலிலே நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும், பிறகு படிப்படியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகளையும் கோரிக்கைகளையும் வைக்கவேண்டுமென்றிருந்தேன். ஆனால் எதை நான் நினைத்திருந்தேனோ அந்தக் கோரிக்கைகளில் ஒன்றை இன்றையதினம் எங்கனையெல்லாம் கேட்காமலேயே நிறைவேற்றிவிட்டார்கள். நாங்கள் அந்தக் கோரிக்கையை விடுவதற்கு முன்னாலேயே எப்படியோ கேள்விப்பட்டிருக்கின்றார்கள், அந்தக் கோரிக்கையை நாங்கள் வைக்கப்போகிறோம் என்று. எப்படியோ கேள்விப்பட்டு இன்றையதினம் சட்ட மன்றத்திலே அதைப்பற்றித் தெரிவித்ததைக் கண்டு நான் புளகாங்கிதம் கொண்டேன். “அந்தத் தொழிலாளர்கள் வெய்யிலிலும் மழையிலும் ரோடுகளிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள். காய்ச்சுகின்ற தார் காலிலே ஓட்டிக்கொள்கின்ற அளவுக்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு மிக முக்கியமானது எது என்று கருதி, செருப்பு முதல் முதலாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது மிதியடி கொடுக்க வேண்டும்” என்ற கோரிக்கையை இன்றையதினம் நிறைவேற்றிவிட்டார்கள். ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கும் மிதியடி கொடுப்பது என்று அவர்கள் இன்றையதினம் முடிவு செய்து கீழ்சபையிலே அவர்களுடைய அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : அங்கேதான் சொல்லியிருக்கின்றார். இங்கே இன்னும் சொல்லவில்லை.

திரு. ஜி. பராங்குசம் : ஆமாம். 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கும் தருவதாகச் சொல்லியிருப்பது அவருடைய பெரிய மனதையும், இந்த அரசு தொழிலாளர்கள்பால் எவ்வளவு அன்பு கொண்டிருக்கின்றது, அதுவும் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள்பால் எவ்வளவு அன்பு கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் காட்டுகிறது. இதையெல்லாம் நாம் பார்க்கின்றபோது, நான் இந்த அமைச்சரவைக்கும், மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய பெரிய மனத்துக்கும் என்னுடைய 17 ஆயிரம், 18 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் சார்பாக, துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக, நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். மேலும் பல நல்ல காரியங்களை இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். சென்ற ஆண்டு பென்ஷன்தாரர்கள் எல்லாம் ஒரு

1973 மார்ச் 29]

[திரு. ஜி. பராங்குசம்]

மகாநாட்டை, திருச்சியிலே கூட்டினார்கள். அங்கே என்னிடத்திலே ஒரு வேண்டுகோளை விட்டார்கள். அப்போது நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொல்கின்றேன் என்று சொன்னேன். ஆகவே அவர்களிடமிருந்து பெற்று வந்த மனுவை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுத்தேன். அவர்களுக்கும் ஒய்வுதியத்தை இன்று ரூ. 40-லிருந்து 50 ஆக உயர்த்தியிருக்கின்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி எங்களைப் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் பெரு மகிழ்ச்சியையும் சந்தோஷத்தையும் கொடுக்கின்றது. அமைச்சரவைக்கும், குறிப்பாக கலைஞர் அவர்களுக்கும் மீண்டும் மீண்டும் என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டு மான்யத்தின்கீழ் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக் காக என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலை ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை. அது தி.மு.க. அரசாங்கத் திற்கே ஒரு சவாலாக இருக்கக்கூடிய நிலையாக இருக்கின்றது, மின்சாரத் தட்டுப்பாடு என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மின்சாரத் தட்டுப்பாடு மட்டுமல்ல, நெசவாளர்கள் பிரச்சினையும் இரண்டறக் கலந்திருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்லாமல் விலைவாசியும் ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றது. இந்த மூன்று பிரச்சினைகளும் மூன்று கோணங்களாக இருந்து வருகின்றன. பொதுவாக எந்த அரசியல் கட்சியின் ஆட்சியாக இருந்தாலும், இந்த நாட்டு மக்களுடைய அந்தப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும். ஜனநாயக ரீதியில் இயங்கி னாலும், ஆளும் கட்சியினருக்கு இது ஒரு சவாலாக இருந்துகொண் டிருக்கின்றது. மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டினால் இன்றைக்கு எவ்வளவு பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கணக் கிடமுடியாத ஒரு நிலை இருக்கின்றது. அதனால் எதிர்காலம் பொரு ளாதார ரீதியில் எவ்வளவு பாதிப்பிற்குள்ளாகும் என்பது ஒரு பக்கம் இருக்க, விவசாயிகள் பெருவாரியாக தனிப்பட்ட முறையில் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். இதனால் விவசாயிகள் இந்த நாட்டிலே மிக மிகப் பின்தங்கிவிடுவார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இப்போது தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டிருக் கின்றன. அதற்கு என்ன பரிகாரம் என்று தெரியாத நிலைமையிருக் கின்றது. மின் வெட்டு 95 சதமாக ஆகிவிடுமோ என்ற பயம் மக்களிடையே பரவலாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. அதற்கு

[திரு. எல். பலராமன்]

[1973 மார்ச் 29]

முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து அதை நாட்டுப் பிரச்சினை யாக எடுத்துக்கொண்டு அதற்கான பரிகாரத்தைக் காணவேண்டு மென்று இந்த அவையின் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதில் கட்சி நோக்கம் இல்லாதிருந்தாலும், அதை தேசியப் பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பதிலையும், மாநில அமைச்சர்கள் ஒரு பதிலையும் தந்து கொண்டிருப்பது மக்களை எங்கேயோ திசை திருப்பி “நாங்கள்தான் செய்கின்றோம், இவர்கள் செய்யவில்லை” என்று காட்டுகின்ற மாதிரி யான நிலையிருக்கின்றது. இந்த நிலையினால் மிகவும் பயங்கரமான ஒரு சூழ்நிலையிருக்கின்றது. இங்கே மாநில அமைச்சர்களைக் கேட்டால், அதற்கெல்லாம் மத்திய அமைச்சர்கள் தான் காரணம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். மத்திய அமைச்சர்களைக் கேட்டால், “நாங்கள் அல்ல, மாநில அமைச்சர்கள்தான் காரணம்” என்று சொல்லு கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அப்படி இரண்டு பேர்களும் சொல்கின்றபோது, அதில் எது உண்மை என்பதைத் தீர்மானித்து மக்களுக்குச் சொல்லக்கூடிய இடத்திலேதான் நீங்கள் இருக்கிறீர் கள். ஆகவே இங்கு சொல்லப்படுகின்ற விளக்கங்களையெல்லாம் கேட்டு அதில் எது உண்மை என்று மக்களுக்குச் சொன்னால்தான் அவர்களுக்குத் தெளிவு கிடைக்கும்.

திரு. எல். பலராமன்: அந்த பதிலை மக்களும் உணர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் இந்த அவையின் மூலமாகக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். கடந்த 26-ஆம் தேதியன்று என்று கருதுகின்றேன். தமிழ் நாட்டில் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருக்கின்ற முன்னாள் அமைச்சராகிய மதிப்பிற்குரிய திரு. ராமய்யா அவர்கள், ஏதோ ஒரு மேடையில் அல்லது மகாநாட்டில் பேசும்போது என்று கருதுகின்றேன், “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால்தான் இந்த மின்சார இலாக்காவை நிர்வகிக்க முடியும்” என்று பதில் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, ஏதோ உங்களுக்குள், மத்திய அரசிற்கும், மாநில அரசிற்கும் இடையே போட்டியிருப்பதாக நான் கருதுகின்றேன். அந்தப் போட்டியைத் தவிர்த்து இந்தப் பிரச்சினையை மக்களுடைய பிரச்சினையாகக் கருதி.....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அது போட்டியல்ல. ஒரு வேளை மத்திய அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் தங்கள் அரசாங்கத் தின் மீது பழி வரக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில் பேசக்கூடும்.

1973 மார்ச் 29]

[திரு. க. அன்பழகன்]

மாநிலத்திலுள்ள அமைச்சர்களே கூட தங்கள் மீது பழி வரக் கூடாது என்று பேசக்கூடும். ஆக அப்படி இருக்கின்றது என்று சொல்லி, இடையிலேயுள்ளவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடாது. அதிலே குற்றச்சாட்டு எங்கே இருக்கின்றது, குறை எங்கே இருக்கின்றது, யார் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்யவில்லை என்று சொன்னால், மக்களுக்குத் தெளிவு ஏற்படும். அரசாங்கமும் திருந்தும்.

திரு. எல். பலராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. இந்த இரண்டு தரப்பினரும் ஏதோ மக்கள் மத்தியிலே இருந்து தப்பிக்க வேண்டுமென்ற நோக் கோடுதான் இப்படிச் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த இரண்டு அரசாங்கங்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கின்றார்கள். இரண்டு அரசாங்கங்களும் தங்கள் கடமைகளைச் செய்யவில்லை என்றுதான் மக்கள் உணர்ந்திருக்கின்றார்கள் என்று இந்த அவையின் மூலமாகக் குற்றம் சாட்டுகின்றேன். இந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற மக்கள் பெருவாரியாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்த மாவட்டத்திலே ஐந்தில் நான்கு பாகத்தில் மின்சார பம்புசெட்டுகளைக் கொண்டே விவசாயம் நடைபெறுகின்றது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அடுத்தாற்போல் உணவு உற்பத்தியைச் செய்யக்கூடிய மாவட்டமாக இருக்கின்றது. அப்படியிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு இன்றைக்கு ஒரு மணி நேரம் அல்லது அரை மணி நேரம் மின்சாரம் தருவதால், விளைச்சல்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டு சாவியாகக்கூடிய ஒரு நிலைமையிருக்கின்றது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதற்கு என்ன பரிகாரம், என்ன நடவடிக்கை என்று பார்த்தால், ஒன்றும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு மின்சாரமின்மையால் அந்த விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். நாட்டினுடைய உணவு விளைச்சலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அரசு உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். அதற்கென ஒரு பரிகாரம் தேடி ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்படுவதற்கு, போர்க் கால நிலை என்று கூறி, அந்த மாதிரி போர்க் கால நிலை நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஏதோ பேச்சளவுக்கு மட்டும் கூறினால் போதாது என்று

[திரு. எல். பலராமன்]

[1973 மார்ச் 29]

தான் நான் கூற ஆசைப்படுகின்றேன். இந்தக் கஷ்ட நிலையை நிவர்த்திக்க வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு அதிகமான மின் சாரத்தை வழங்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்த நேரத்தில் அரை மணி நேரம் கொடுக்கும் மின்சாரம் கூட தொடர்ந்தாற்போல நாளிந்து நாட்களுக்கு இல்லை என்ற நிலை இருக்கின்றது. போளூர் தாலுகாவிலே சந்தவாசல், ஆரணி போன்ற பகுதிகளிலும், வேலூர் தாலுக்காவிலே சில பகுதிகளிலும் மின்சாரம் இல்லாத நிலை பரவலாக இருக்கின்றது என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அதற்கென்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தந்தி கொடுத்திருக்கின்றார்கள். எனக்கு வந்த தந்தியை முதலமைச்சரிடம் தந்திருக்கின்றேன் என்பதை இந்த அவையில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். அதிலும் விவசாயம் பெருகி விட்டது, பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது என்றெல்லாம் கூறுகின்றார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் தங்களுடைய ஊக்கத்தின் காரணமாகவும் உழைப்பின் காரணமாகவும் ஓரளவுக்கு விவசாயத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள் என்பதற்காக இந்த அவையின் மூலம் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்றைக்கு அந்த விவசாயப் பிரிவிலே எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால்கூட, பல அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்கள். முன்பெல்லாம் ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரு விவசாய அதிகாரியும் மாவட்ட அளவில் ஒரு மாவட்ட விவசாய அதிகாரியும் தான் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த விவசாயப் பகுதி பெருவாரியாக விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விஸ்தரிக்கப்பட்டதை நான் குறைகூறவில்லை. வரவேற்கிறேன். ஆனால் விஸ்தரிக்கப்பட்ட அளவுக்கு வேலைகள் நடக்கின்றனவா, பொதுமக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், அங்கே தான் குறைபாடு இருக்கிறதென்று இந்த அவையின் மூலம் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், (டி.டி.ஏ.) பெபிடி டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மாவட்ட விவசாய அதிகாரி என்று கூறக் கூடிய டி.ஏ.ஓ. 24 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 24 பேர்கள் அல்லாது இ.ஓ. (அக்ரி.) 162 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மொத்தம் இவர்களுக்கு மாதத்திற்கு ஆகிற சம்பளம் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய். இது வருடத்திற்குக் கணக்குப் போட்டால் ரூ. $2\frac{1}{2}$ கோடிக்கு வரக்கூடிய நிலை. $2\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் விவசாயிகளுடன் நேர்முகமான தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு,

பி. ப.
5-30

1973 மார்ச் 29]

[திரு. எல். பலராமன்]

அவர்களுக்கு ஆக்க பூர்வமான பணிகளைச் செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு நாம் எல்லாம் அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மேடைகள் தோறும் பசுமைப் புரட்சியைப் பார்த்துவிட்டோம் என்று கூறுகிறோம். ஒரு பழமொழி கூறுவார்கள். மந்திரத்தால் மாங்காய் விழாது. என்று. அந்த முறையில் இது போன்று ஒரு மாவட்டத்திற்கு பெரிய அதிகாரிகளைப் போட்டு, மாதம் $1\frac{3}{4}$ லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தும், உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் கூற முடியும். அன்றைக்கு ஒரு அதிகாரிதான் இருந்தார். அவர் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு நல்ல முறையில் செயல்பட்டார். இன்றைக்கு அதையெல்லாம் செய்யவில்லையென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு அனுபவபூர்வமாக கூற வேண்டுமென்றால், நான் ஒரு விவசாயி என்ற முறையில் கூறுகிறேன். மாவட்ட அளவில் டி.டி.ஏ. என்று சொல்லுபவர் வாழைக்காக இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே பணிபுரிபவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கக் கூடியவர்கள். நான் வாழைக்கன்று நடும் போது என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் அதற்கான பணிகளை என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு செய்தார்களா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் கூற முடியும். பொது வாழ்வில் இருக்கக்கூடிய ஒருவனுக்கு இந்த நிலை என்றால், மற்றவர்களுடைய நிலை என்ன? மறுபடியும் அவர்கள் வந்து தொடர்பு கொண்டு, அதற்கான பூச்சி மருந்துகள் பற்றிய வழி முறைகளைக் கூறவில்லை. பலமுறை தொடர்பு கொண்டும் அவர்கள் வராத நிலையைத் தான் காண்கிறோம். அந்த மாதிரி இன்றைக்கு வாழைக்கன்று, மணிலா, கரும்பு, உரம், தென்னை என்று ஒவ்வொரு பிரிவு இருந்தாலும், அந்தப் பிரிவுகள் எப்படிச் செயல்படுகின்றன என்று பார்த்தால், நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்றுதான் கூற முடியும். அந்தப் பகுதியில் படிக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோருமே பி.எஸ்.சி (அக்ரி.)-க்குத் தான் படிக்கிறார்கள். அதிலும் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இரண்டு இ.ஓ., விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒன்று டி.எ.ஓ. கண்டிரோல், மற்றவர் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர் கண்டிரோல். இந்த இரண்டு தரப்பினரும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரின் ஒத்துழைப்பின் பெயரில் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து ஒருவர் மாவட்ட விவசாய அதிகாரியின் கீழ் இருப்பதால், ஏதாவது அபிவிருத்தி நடக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் பஞ்சாயத்து யூனியன்

[திரு. எல். பலராமன்]

[1973 'மார்ச் 29]

ஆணையரின் கீழ் ஆக்கபூர்வமான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மேலதிகாரிகள் அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்பட்ட நிலையில் செயல்படும் பொழுது, அவர்களுக்குக் கீழே சி.டி.ஐ., பீல்டுமேன், மேஸ்திரி போன்றவர்களை அதிகமாக நியமித்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை. வகைக்கு ஒரு நபர்தான் நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறோம். எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 162 இ.ஓ. (அக்ரி.), டி.டி.ஏ. 5, 24 டி.எ.ஓ. என்று புள்ளி விவரம் இருந்தால், சி.டி.ஐ. 36, பீல்டுமேன் 139, மேஸ்திரி 164 என்று கீழ்மட்டத்தில் பணிபுரிகிறவர்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஏதோ கெஜட் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் நீங்கள் அக்கறை காட்டியிருக்கிறீர்களே தவிர, அடிப்படையில் வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் அக்கறை காட்டவில்லையென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அடிப்படையில் வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளை நீங்கள் நியமித்து, அவர்கள் ஏழை விவசாயிகளுடன் தொடர்பு கொள்ளுவதை ஆக்கபூர்வமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதே முறையில் தான் என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டும் இன்றைக்குப் பரவலாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. “ஹைவேஸ்”-ஐ எடுத்துக்கொண்டால், நேஷனல் ஹைவேஸ், ஸ்டேட் ஹைவேஸ், ரூரல் ஹைவேஸ் என்று, பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, எந்தப் பிரிவு எப்படி இயங்குகிறது என்று தெரியாமல் இன்றைக்கு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து பொதுமக்கள் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வகையில், பொதுமக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய அளவில், செயல்படவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிர்வாகச் செலவுகள் இன்றைக்கு 35 சதவிகிதத்திலிருந்து 55 சதவிகிதத்திற்கு உயர்ந்திருக்கும்பொழுது, அந்த அளவுக்கு பொதுமக்களுக்கு வசதி வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லையென்று தான் கூற முடியும். பொதுமக்களுக்கு இவை எல்லாம் பயன்பட நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய உணவுப் பண்டங்கள் சம்பந்தமாக உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ஒரு வாக்குறுதி அளித்தார்கள். உற்பத்தியாகும் பொருள் விலையை ஏற்றுவதற்கு மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து ஆலோசித்துச் செயல்படுவேன் என்று கூறினார்கள். அதே மாதிரி கரும்பு விலை சம்பந்தமாக, வட ஆற்காடு

1973 மார்ச் 29]

[திரு. எல். பலராமன்]

மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை மிக நல்ல முறையில் செயல்பட்டாலும், அங்கே நிர்வாகக் கோளாறின் காரணமாக அந்த ஆலை பயன்படாமல் போகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்று அவைக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் “ரெக்கவரி” கட்டுமானம் அதிகமாக வரக்கூடிய ஆலை என்ற முறையில் வட ஆற்காடு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை இயங்கச் செய்ய வேண்டும். 10, 5 சதவிகிதம் ரெக்கவரி வந்தாலும், அங்கு விலை உயர்ந்தபாடில்லே. மற்ற மாநிலங்களைப் பார்த்தால், நமது மாநிலம் மிகப் பின்தங்கியிருக்கிறது என்று அவைக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் பங்குப் பணம் போட்டு, கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நடக்கிறது. விவசாயிகளின் உழைப்பின் காரணமாக உற்பத்தியாகக்கூடிய கரும்பு, மில்லுக்குச் சென்று அந்த மில்லில் சர்க்கரை ஆக்கப்பட்டு, சர்க்கரை எல்லாம் நல்ல முறையில் கட்டுமானம் ஆக்கக்கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும், கரும்பை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை யென்று இங்கே கூறிக்கொள்கிறேன். அங்கே அந்தக் கூட்டுறவு ஆலை நிர்வாகம் ஊழல் மிக்கதாக இயங்குகிறது என்று அவைக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாகிகளும் சேர்மன் அவர்களும் இன்றுவரையில் வருஷ வாரியாகப் போடவேண்டிய ஜெனரல் பாடி கூட்டத்தைக் கடந்த ஆண்டும் போடவில்லை, இன்றைக்கும் போடாத நிலை இருக்கிறது. தங்கள் சொந்த மில்லைப் போல் அதை அவர்கள் பாவிப்பதால், அங்கு ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன என்று பரவலாக கரும்பு உற்பத்தியாளர்களும் மற்றவர்களும் பேசக் கூடிய நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அதே போன்று விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரங்கள் நல்ல முறையில் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வெளி மார்க்கெட்டில் அதிக விலை கொடுக்கக்கூடிய நிலை்தான் பரவலாக இருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. எங்கள் மாவட்டம் வறட்சியாக இருப்பதால், குடியாத்தம் போன்ற பகுதிகளில் மிகக் கடுமையாக விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு வறட்சி இந்த ஆண்டு மின்சாரம் இல்லாத நிலை. கூட்டுறவுக் கடன்களுக்காக, அரசாங்கக் கடன்களுக்காக ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, விவசாயிகள் எல்லாம், பெருவாரியாக பாதிக்கப்பட்டு பணத்தைக் கட்ட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், மாவட்ட

[திரு. எல். பலராமன்]

[1973 மார்ச் 29]

ஆட்சியாளர் இதையெல்லாம் தள்ளி வைக்கலாம் என்று கூட்டுறவு மத்திய வங்கிக்குச் சிபாரிசு செய்தும் கட்டாயமாக வசூலிப்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அவைகளை மத்திய காலக் கடன்களாக ஆக்குவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு நல்கியதற்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

பி.ப.
5-40

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது கூட்டுறவுக் கடன்களுக்காக ஜப்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள், சரிதானே? நான் கேட்பது: எந்த ஊரில் எந்த விவசாயி வாங்கிய கடனுக்காக ஜப்தி செய்யப்பட்டது? ஏனென்றால் நான் இந்த மேலவையிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். பேரவையிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். வருகிற 30-6-1973 வரை கட்டாய நடவடிக்கைகள், கடுமையான நடவடிக்கைகள், எதுவுமே எடுக்கக்கூடாது, ஜப்தி செய்யக்கூடாது என்று அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகாரி, இந்த விவசாயிகளாக ஜப்தி செய்தார் என்று இப்பொழுது சொன்னாலும் சரி, பிறகு எழுதியனுப்பினாலும் சரி, எனக்கு உதவியாக இருக்கும். ஏனென்றால் அரசின் ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்கு நீங்களும் உதவியாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. எல். பலராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அதிகாரியைப்பற்றிக் கூற வேண்டுமென்றால், மணிக்கணக்காகக் கூறலாம். அவர் அந்தக் கூட்டுறவு சங்கத்திலே பல தவறுகளைச் செய்து பல விவசாயிகளுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறார். குடியாத்தம் தாலுகாவிலே தண்டலம், கிருஷ்ணாவரம் போன்ற ஊர்களிலே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நோட்டீஸ் வந்திருக்கின்றது. என்னிடத்திலே இதற்கான விவரங்கள் இருக்கின்றன. அதை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் சொல்வது என்ன வென்றால், அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. “கொயெர்சிவ் ஆக்ஷன்”, கெடுபிடி நடவடிக்கை, எடுக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். 30-6-1973 வரையில் எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கு மாறாக யாராவது செய்திருந்தால் சொல்லுங்கள். பொதுவாக இந்த அரசின்மீது குறை சொல்ல

1973 மார்ச் 29]

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்]

வேண்டுமென்றால், சொல்லுங்கள். அது உங்கள் மனதிற்கு ஆனந்தம் கொடுக்குமென்றால், செய்யுங்கள். ஆனால் உங்களுக்கு விவசாயியின் மேல் உண்மையான பாசம் இருக்குமானால், எந்த விவசாயியுடைய சொத்து எந்த ஊரில் ஜப்தி செய்யப்பட இருக்கிறது என்று சொன்னால், இப்பொழுதே அந்த ஜப்தியை டெலிபோனில் பேசியே நிறுத்த முடியும். உங்களுக்கு விவசாயிக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், சொல்லுங்கள்.

திரு. எல். பலராமன் : இதை அரசியலாக ஆக்காவிட்டாலும், உண்மையைச் சொல்கின்றேன். அதற்கான பட்டியலே என்னிடத் திலே இருக்கிறது. இது விவசாயி கொடுத்தது. நீண்ட பட்டியலே இருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்குக் கூறிக்கொண்டு, அதை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நீண்ட பட்டியலாக இருக்க முடியாது. ஏதாவது ஒரு விவசாயியினுடைய நிலமோ, பம்ப் செட்டோ ஜப்தி செய்யப்பட்டது என்பது உங்களுக்குத் தெரிந் திருக்குமானால், விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமானால், இப்பொழுது சொல்லுங்கள். அதை உடனே நிவர்த்தி செய்ய முடியும்.

*திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரும் தமிழவேளு மான டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1973 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை இங்கே தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே பேசு கின்ற அருமையான வாய்ப்பினை நான் பெற்றமைக்காக மெத்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நாட்டு மக்களுடைய இதய நாடியைத் தடவி, நாட்டிலே பின்தங்கி இருக்கிற, நாட்டிலே ஒதுக்கப்பட்டுக் கிடக்கிற, நாட்டிலே நசுக்கப்பட்டிருக்கிற சமுதாயத்திற்கெல்லாம் நாளும் நாளும் அறிவிப்பு அறிவிப்பு என்று அறிவிக்கின்ற அறிவிப்பு களையெல்லாம், இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள், இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தங்கள் இதயமாற ஏற்று தமிழக முதல்வரை இன்றைக்குப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சென்ற 25-ஆம் தேதியன்று நிலக் கோட்டையிலே நடைபெற்ற அரிஜன நலக் கருத்தரங்கிற்குச் சென்றிருந்தேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அரிஜன நலத் துறை

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1973 மார்ச் 29]

அமைச்சர் அம்மையார் அவர்களும், மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மதுரை மாநகரத் தந்தை திரு. முத்து அவர்களும் அந்த மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார்கள். அந்தக் கருத்தரங்கிலே நான் கண்ட காட்சி என் நெஞ்சத்தை இன்றைக்கும் உருக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழக முதல்வர் நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே வாழ்விழந்த சமுதாய மக்களுக்கு வாழ் வளிப்பதற்காக, அவர்கள் வாழ்விலே ஒளி ஏற்றுவதற்காக, தந்து வருகிற திட்டங்களுையெல்லாம் வரவேற்று, தங்களுடைய கரங்களாலே கோடானுகோடி மலர்களை கலைஞரின் பாதங்களில் குவிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த அளவுக்கு கலைஞர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற தாழ்ந்த சமுதாய மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லாப் பகுதி மக்களுக்கும், எல்லாப் பிரிவினருக்கும் அளிக்கின்ற சலுகைகள், வாய்ப்புகள், அறிவிப்புகள் தினம் தினம் புதிய உணர்வை, புத்துணர்ச்சியை மட்டுமல்ல, இந்த சமுதாயத்தைச் சமநிலைப் படுத்துகிற அளவுக்கு சமதர்மத் திட்டத்தை நோக்கிச் செல்கிற அளவுக்கு ஆக்கிவைத்திருக்கின்றன என்பதை இந்த அவையிலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு நமது கலைஞர் அவர்கள் பல சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். நான் என்னுடைய கன்னிப் பேச்சில் குறிப்பிடுகிறபோது, கலைஞர் அவர்களை நான் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் இரட்சகர் என்று குறிப்பிட்டேன். அப்படிச் சொல் றேபோது, பல சலுகைகள் அளித்ததையெல்லாம் குறிப்பிட்டேன். இன்னும் அவர்கள் அளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிற போது, என்னுடைய நெஞ்சம் மகிழ்ந்தது. இந்த நாட்டிலே வாழ் கிற 1 $\frac{3}{4}$ கோடி தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கெல்லாம், பல ஆண்டுகளாக, நீண்ட காலமாக ஒரு வரலாற்றுக் குறையாக இருந்த நிலையை மாற்றி உயர்நீதி மன்றத்திலே ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மகனை நீதிபதியாக்கிய அரசு, தமிழக அரசு என்றால், அதற்குக் காரணம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அந்தப் பெருமை தமிழக அரசுக்குத்தான் உண்டு என்பதை இந்த நாட்டிலே எண்ணற்ற தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் இன்றைக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் ஒன்றைச் செய்திருக்கிறார்கள். சிறு சேமிப்புக் குழுவுக்கு நம்முடைய மதிப்பு மிக்க முன்னை நாடாளு மன்ற உறுப்பினர் திரு. சிவசங்கரன் அவர்களைத் துணைத் தலைவராக

1973 மார்ச் 29]

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

நியமித்திருக்கிறார்கள். எந்த இடத்திலே நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். எந்த இடத்திலே நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பதை மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு நான் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் அந்த இடத்திலே ஒரு ஒதுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மகளை, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மகளை நியமித்திருக்கிறார் என்பதை, இந்த நாட்டிலே சமதர்ம சமுதாயத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு வேகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இங்கே கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் ஒரு பெரிய காரியத்தை இந்த நாட்டிலே செய்தார்கள். நாட்டிலே “கூட்டத்தில் கூடிநின்று கூவிப்பிதற்ற லன்றி நாட்டத்தில் கொள்ளாரடி, கிளியே, நாளில் மறப்பாரடி” என்றார் பாரதியார். அதாவது, சொல்வது எல்லோருக்கும் எளிது, செய்து காட்டுவது கடினம். பல ஆண்டுகளாக இந்தச் சமுதாயத் தைச் சமநிலைப்படுத்துவதற்காக, சமுதாயம் சமதர்மத் திட்டத்தை நோக்கிச் செயல்படுவதற்காக, சமுதாயத்தை மேடு பள்ளங்களற்ற சமுதாயமாக மாற்றுவதற்காக பலர் பல கருத்துக்களை ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். “இட்டார் பெரியோர், இடாதார் இழி குலத்தோர்”, “பிறப்பொக்கும் எல்லா ஁யிர்க்கும், சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்” என்று இப்படியெல்லாம் சொல்லி வந்தார்களே ஒழிய, இந்த நாட்டிலே செய்துகாட்டுகிற அத்தகைய அரிய வாய்ப்பினை நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிக மிக, மெத்த பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். அவர்கள் தன்னுடைய திருமகனுக்கு ஒரு அரிஜன வகுப்பைச் சார்ந்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்துவைத்து, இந்த நாட்டிலே செயல் முறையிலே காட்டிய அந்த மாபெரும் புரட்சியை, அந்தப் புரட்சி யாளரை, அந்தப் புனிதத் தலைவரை இந்த நாடு பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் ஒரு பிரச்சினையை நான் உங்கள் முன்னாலே இந்த மாமன்றத்தில் வைப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் மேம்பாடு அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறபோது, அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களிலே மதம் மாறிய கிருத்துவர்கள் இன்றைக்கு வேதனைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதம் மாறிய கிருத்துவர் என்று சொல்கிறபோது, அரிஜன கிருத்துவர் ஆனவர்கள் இன்றைக்கு வேதனைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிடுகிற காலத்தில், ஆறுமுகமாக இருப்பவர் அந்தோணியாக மாறிவிட்டார். ஏன் அந்தோணியாக மாறினார்

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

[1973 மார்ச் 29]

என்பது ஒரு வரலாறு. அவருக்கு ஏதோ ஒரு ஆன்மீக எண்ணம், அவருக்கு ஒரு ஆசை, சிலுவை அணியவேண்டும் என்ற ஆசை தோன்றிய காரணத்திற்காக அந்தோணியாக மாறினார். அவர் அந்தோணியாக மாறினாரே தவிர, ஆறுமுகமாக இருந்தவர் அந்தோணியாக மாறினாரே தவிர, அவர் சேரியிலே இருந்து வேறு பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டாரா, வாழ்விலே மாற்றம் காணப்பட்டதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. இந்த நிலையில் மத்திய அரசு அந்த அரிஜன தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களிடத்திலே மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் நம்முடைய அரசாங்கம் அரிசன கிருத் துவர்களுக்கு பல சலுகைகளை அளித்து வந்திருக்கிறது. 1970 ஆம் ஆண்டு ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆணையிலே அரிசன நலத் துறை சார்பிலே அம்மையார் அவர்கள் நிர்வகிக்கின்ற துறை சார்பாக அவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன. ஒரு துறைக்கு மட்டும் என்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்விச் சலுகைகள் அரிசன நலத் துறை சார்பாக அளிக்கப்படுகின்றன. உபகாரச் சம்பளம், வீட்டு மனைகள், விவசாயிகளுக்கு நிலம் தருதல் ஆகியவையும் அளிக்கப்படுகின்றன. வேலை வாய்ப்பு, கல்லூரியில் இடம் ஒதுக்கல், பிற்பட்டோர் நலத் துறையில் சேர்க்கப்பட்டு தரப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிற தொகையில் அதை மாநில அரசு செலவு செய்கிறபோது அந்தச் சலுகைகளையும் அரிஜன கிருத்துவர்கள் பெற்றுக்கொள்கிற வாய்ப்பை மத்திய அரசு அறிவிக்கவில்லை. இதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரிஜன மக்களுக்கு வட்டியில்லாக் கடன் தரப்படுகிறது. அரிஜன கிருத்துவர்களுக்கு நிச்சயமாக ஒதுக்கப்படவில்லை. காரணம், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் இங்கே மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்களை, டீச்சரை மிகமிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர், சிலுவை அணியாத கிருத்துவர் என்று ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறார். அதை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்கிறேன். இந்தக் கிருத்துவ மக்கள் உள்ளபடியே தாழ்த்தப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். மதம் மாறினானே தவிர, வேறொரு பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறானே தவிர, அவன் இன்றைக்கும் கீழ் தளத்திலே தள்ளப்பட்டிருக்கிறான். பள்ளன், பறையனாகவே மதிக்கப்படுகிறான். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். நிச்சயமாக ஒரு நிலையை உருவாக்குவதற்கு நம்முடைய கலைஞர் அரசு முயலும். கருணாநிதி—அவரிடம் கருணையும் இருக்கிறது, நிதியும் இருக்கிறது: ஆகவே நிச்சயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் காரணத்தால்

1973 மார்ச் 29]

[திரு. ஜார்ஜ் கோமகன்]

இந்த வேண்டுகோளை அவருக்கு விடுகிறேன். 2—6—1972 அன்று, தஞ்சையில் ஒரு மாநாடு நடைபெற்றது. தாழ்த்தப்பட்ட கிருத்தவர்கள் மாநாடு, அந்த மாநாட்டிலே நம்முடைய மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். அங்கே பேசப்பட்ட கருத்துக் களையெல்லாம் கேட்டார்கள். ஒரு அரிசன கிருத்துவ சமுதாயத் தைச் சேர்ந்த என்னை மேலவை உறுப்பினராக ஆக்கியதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன் என்று கலைஞர் அவர்கள் பாராட்டியதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட கிருத்துவ மக்களின் கோரிக்கையெல்லாம், மத்திய அரசிலிருந்து மாநில அரசு வாயிலாகத் தரப்படுகிற சலுகைகளெல்லாம் தங்களுக்குத் தரப்பட வேண்டும் என்பது. நாங்களும் மனிதர்களாக மதிக்கப்பட வேண்டும். நாங்கள் பிறப்பாலே அங்கு பிறந்து விட்ட காரணத்தால், மதத்தால் மாறி விட்ட காரணத்தால், எங்களுக்கு எந்த வசதியும் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை நிச்சயம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். ஆலயத்தை நம்பிச் சென்றார்கள். ஆண்டவனை நம்பிச் சென்றார்கள். ஆண்டவனும் கை விட்டிருக்கிறார், ஆலயமும் கை விட்டிருக்கிறது என்கிற நிலையிலே யாரிடம் போய் முறையிடுவார்கள்? அரசினிடத்திலே—நம்முடைய கலைஞரிடத்திலே முறையிடுவதைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை என்பதைப் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்வேன். ஆகவே, மதிப்புக் குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மத்திய அரசை இந்த நிலையில் தட்டி கேட்கின்ற நிலையிலே பரிந்துரை செய்கிற அளவுக்கு எங்களுக்குச் சரியான முறையைத் தர வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று அரிசன கிருத்துவர்கள் சார்பாக நான் மிகமிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ சலுகைகள் சமுதாயத் திற்குத் தேடித்தருகின்ற நிலையில் தாழ்த்தப்பட்ட கிருத்துவர்கள் வேதனைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றும் அவர்கள் சேரியிலே, சதுப்பு நிலத்திலே, வறுமைச் சூழ்நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலை மாற வேண்டும், அதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: துணைத் தலைவரவர்களே, வழிவகை செய்யவேண்டும், வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று பொதுவாகச் சொல்கிறார். என்னென்ன வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பாகச் சொன்னால், அதைப்பற்றி நான் பதில் சொல்ல இயலும்.

[1973 மார்ச் 29]

திரு. ஜார்ஜ் கோமகன் : மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு வருகின்ற அத்தனை சலுகைகள் தாழ்த்தப்பட்ட கிருத்துவ மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வகையில் வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு, குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத்தை ரூ. 50 ஆக உயர்த்தியதற்கு, மிகுந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். நானும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு இந்த அரசுக்கு அடிப்படை ஓய்வூதியத்தை ரூ. 50 ஆக உயர்த்தியதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில், இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் சிபாரிசுகளில் டியர்ன்ஸ் அலவன்ஸ் அவ்வப்போது அறிவிக்கும்போது அதிலே 50 சதவிகிதம் ஓய்வூதியமாகக் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அவர்களுக்கும் இந்த ஆண்டில் உயர்த்தி ரூ. 5 அதிகமாக ஓய்வூதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வி மானியத்தில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் ஆசிரியர்களைப்பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்களின் அலுவல் நேரம்பற்றி ஒரு தவறான எண்ணம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதாவது அவர்களுடைய வேலை நாட்கள் மிகக் குறைவு என்றும், ஓய்வு காலம் அதிகம் என்றும் எண்ணம் இருந்து வருகிறது. அந்தக் கணக்கின்படி பார்ப்போமேயானால், ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களும் செய்யும் வேலைக் காலம் ஒன்றே தான். 200 நாட்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில், அலுவலகத்திலே பணியாற்றும் என்.ஜி.ஓக்களுக்கு என்னென்ன விடுமுறைகள் உண்டு என்று எண்ணிப் பார்ப்போமேயானால், 52 ஞாயிற்றுக்கிழமைகள், 10 இரண்டாவது சனிக்கிழமைகள், 18 அரசாங்க விடுமுறை நாட்கள், அதோடு, 11 நாட்கள் வேலை செய்தால் ஒரு நாள் ஏர்ன்ட் லீவ்—ஒரு வருடத்திற்கு 33 நாட்கள். அந்த அடிப்படையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 240 நாட்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஒரு ஆசிரியர் 200 நாட்கள் வேலை செய்கிறார். அதைத் தவிர, காம்போசிஷன் நோட்டு, ரிவிஷன் டெஸ்ட் பேப்பர்—இவையெல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தில் செய்கிற வேலையில்லை. வீட்டில் செய்கிற வேலைகள். இதையும் கணக்கில் சேர்த்தால், உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிறவர்கள் 240 நாட்களுக்குக் குறையாமல்

1973 மார்ச் 29]

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

வேலை செய்ய வேண்டும். ஆகவே, அரசுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுகிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களை, வெகேஷன் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டும். நாங்களும் அவர்களைப் போலவே 365 நாட்கள் வேலை செய்யத் தயாராக—எல்லா வேலைகளையும் பள்ளியிலேயே செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு என்னென்ன விடுமுறைச் சலுகைகள் உண்டோ அந்தச் சலுகைகளை ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுத்து விடுங்கள் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். அப்படிச் செய்தோமேயானால், பொது மக்களுடைய ஒரு தவறான எண்ணம் மாறும். ஆசிரியர்களும், தேவை ஏற்படும்போது அந்த ஓய்வைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். நான் இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் 10 நாட்களுக்கு முன்னால் பேசும்போது, மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் உயர்த்தப்படாமலிருக்கிறபோது, மருந்தாளர்களுக்கு ரூ. 275 என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்களே என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு ஆசிரியர்களை விட அவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது தவறான எண்ணம். ஆசிரியர்கள் பள்ளியில் வேலை செய்கிற 200 நாட்களோடு, வீட்டில் வேலை செய்கிற நாட்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே, உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் வெகேஷன் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அகற்றி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பி.ஏ. பட்டம் பெற்று, பி.டி. வகுப்பில் சேர்க்கப்படாமலிருக்கிறார்கள். 800 பேர்கள் தான் அந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். எனவே, அரசுக்கு இது ஒரு பெரிய காரியமல்ல. யூனிவரிசிடியிடம் சொன்னால், ஒரே வருடத்தில் 800 பேர்களுக்கும் பி.டி. டிரெயினிங் கொடுத்துவிடலாம். இதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்வதாக கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களை பி.டி. நிலைக்கு உயர்த்திக்கொள்வதற்காக அந்த 800 பேர்களையும் பி.டி-யில் சேர்த்து ஒரே ஆண்டில் அனைவரையும் பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எம். பக்கர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு முன்வடிவின் மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நான் மகிழ்கிறேன். இந்த முன்வடிவை

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

[1973 மார்ச் 29]

- 00
பி.ப.

ஆதரிப்பதற்கு முன்னாலே, இந்த அரசின் சார்பிலே இந்த அரசின் தலைவரான டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முஸ்லீம் சமுதாயம் கோரி வந்த ஒரு பெரிய கோரிக்கையை ஒப்புக்கொண்டு அந்த முஸ்லீம் சமுதாயத்திலே ஒரு பகுதியான உருது பேசுகின்ற மக்களுக்கு, பிற்பட்டோர்களுக்குள்ள உரிமையை அளித்து நேற்றையதினம் விடுத்துள்ள அறிக்கைக்காக என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே, முஸ்லீம் சமுதாயத்தின் சார்பிலே, நெஞ்சு நிறைந்த நன்றியை இங்கே முதலிலே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்தக் கோரிக்கை கடந்த கால் நூற்றாண்டாக இருந்துவந்த ஒரு கோரிக்கை. முஸ்லீம் சமுதாயம் தொடர்ந்து இந்தக் கோரிக்கையை அரசிடம் கேட்டு வந்திருக்கின்றது. எங்களுடைய காலஞ் சென்ற தலைவர் காயிதே மில்லத் அவர்கள் பல முறையும் இந்தக் கோரிக்கையை வைத்திருக்கின்றார்கள். கலைஞர் அவர்கள் நேற்றையதினம் அறிவித்த படி, இந்தத் தமிழ் நாட்டில் வாழ்கிற முஸ்லீம் சமுதாயம் என்றுமே நன்றி மறக்காத சமுதாயம். இப்போது அவர்களுக்கு நேற்றைய தினம் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளது ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். அதற்கு என்றுமே அந்தச் சமுதாயம் நன்றி உள்ளதாக இருக்கும். அந்த நன்றியை என்றுமே மறக்காது என்பதை இந்தச் சபையிலே தெரிவித்துக்கொள்வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்தச் சமுதாயத்திற்கு சில விளைவுகள் உருவாயின. இன்றைக்கு கலைஞருடைய ஆட்சியிலே ஒரு நியாயம் ஏற்பட்டதற்காக கலைஞர் அவர்களை காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய ஆத்மா வாழ்த்தும். ஊழழிக் காலம் அவர்களை வாழ்த்தும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அந்த நல்ல உள்ளம் உலகத்திலே வாழ்ந்த அந்தக் காலத்திலும் வாழ்த்தியது. வாழ்ந்து மறைந்த பிறகும் மறைமுகமாக அந்த மகானுடைய ஆத்மா வாழ்த்தும். இந்த அரசுக்கும், இன்னும் கலைஞர் அவர்களுக்கும் என்றுமே இந்தச் சமுதாயம் நன்றியோடு இருந்து வரும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இந்த அரசிடத்தில் நாம் பாராட்டுகின்ற ஒன்று, எப்போதும் இந்த அரசை நடத்துகிற தலைவரிடத்தில், இந்த அரசினிடத்திலே ஒரு துணிவு உண்டு. உலகத்திலே எந்த அரசும் தவறு செய்வது உண்டு. தவறு ஏற்படாமலிருக்க முடியாது. சாதாரணத் தவறுகள், பெரிய பிரம்மாண்டமான நிர்வாகத்தில், சின்னச் சின்னத் தவறுகள் ஆங்காங்கே ஏற்படத்தான் செய்யும். தவறு செய்வது மனித குணம், தவறு செய்யாத மனிதனே இருக்க முடியாது. உலகத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் எல்லாம் மக்கள், தவறு செய்வோம். தேவர்கள் என்று சொல்லு

1973 மார்ச் 29]

[திரு. எம். எம். பக்கர்]

கிறார்களே அவர்களல்ல நாம். நாம் சாதாரண மனிதர்கள். தவறு செய்வதைப் பெரியவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். தவறுவது மனித குணம். ஆனால் தவறை உணர்ந்து திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். தவறு என்று தெரிந்தும், அதை மாற்றிக்கொளாமல் பிடிவாதமாக இருப்பது அசுர குணம். தவறைத் தவறு என்று உணர்ந்தவுடனே, தவறைத் திருத்திக்கொள்வது, தெய்வ குணம். அந்தக் குணம் இந்த அரசிடத்திலே என்றுமே உண்டு. யாரோ செய்த ஒன்றுக்காக இந்திய சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதி சென்ற 50 ஆண்டுகள், இந்தத் தமிழகத்திலே கஷ்டப்பட்டு வந்தது. அப்படி இருந்ததை நேற்றைய தினம் நீக்கித் தந்ததற்காக இந்த அரசுக்கும், இந்த அரசை வழி நடத்துகிற திறமை மிக்க நம்முடைய ஈடு இணையற்ற முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய சமுதாயத்தின் சார்பிலும், என்னுடைய சார்பிலும் நன்றியறிதலையும், வாழ்த்துதலையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது பேசுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறேன். இன்றைக்கு முதன் முதலில் பேசிய திருவாளர் ராஜா அய்யர் அவர்கள் ஊழியர்களுக்கு பென்ஷனை உயர்த்தியதற்காக நன்றி சொன்னார்கள். மிக மிக உயர்வான ஒரு அறிவிப்பு. பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்க ளெல்லாம் இந்த 30 நாட்களிலே, ஒரு 15 நாட்களாவது ஒவ்வொரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருடைய அறைக்கும் வந்து, “நீங்கள் இதைப் பற்றி கவனிக்காமல் இருக்கிறீர்கள். எங்களுடைய பென்ஷனை ஏற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். குறைந்தது ரூ. 50-ஆவது இருக்க வேண்டாமா” என்று பலரும் கேட்டு வந்தார்கள். அவர்களுடைய அந்தக் கோரிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் “பேமலி பென்ஷன்” என்று மினிமம் 50 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் உயிரோடு இருக்கிறவர்களுக்கு ரூ. 45 கொடுக்கப்பட்டது. அதனாலே உயிரோடு இல்லாதவர்களுக்கு பேமலி பென்ஷன் அதிகம், உயிரோடு இருக்கிறவர்களுக்கு பென்ஷன் குறைவு என்ற நிலை இருந்தது. இதன் மூலம் “பேமலி பென்ஷன்” 50 ரூபாய். இவர்களுக்குக் குறைந்த பென்ஷன் 50 ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி அறிவிக்கும்போது முதலமைச்சரையும் கல்வியமைச்சரையும் நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்விதமாக சில உத்தரவு கள் போடப்பட்டாலும், எப்போதுமே ஒரு 6 மாதம் கழித்து,

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 மார்ச் 29]

9 மாதம் கழித்து, ஓராண்டு கழித்து, இப்படித்தான் வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. ஆகையால் எந்த அறிவிப்பை வழங்கும்போதும், கல்வி இலாகாவிற்கும் இது பொருந்தும், மற்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உத்தரவு இவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்று உத்தரவிடுவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நல்வாழ்வுத் துறையில் சம்பள உயர்வு அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் மிக, மிகப் பாராட்டுகின்றேன். கால்நடை ஊழியர்களுக்கு 25 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளம் உயர்த்தித் தந்திருக்கிறார்கள். நல்வாழ்வுத் துறையில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு இன்றைக்கு நல்ல ஊதியம். இரண்டு பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்வாழ்வுத் துறையில் பணியாற்றுகிற காரணத்தினால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கூட எண்ணக்கூடிய அளவிற்கு அறிவிப்பு அந்தத் துறையில் வந்திருக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய துறையில் அதே ஊழியக்காலம், அதே பயிற்சிக் காலம் பெற்றிருக்கக்கூடிய பணியாற்றக்கூடிய (Secondary Grade) ஆசிரியர்களுக்கும் Higher Grade ஆசிரியர்களுக்கும் எதுவும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நாம், அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டும் அவர்களுடைய சங்கடங்களை, அந்த ஆசிரியர்கள் மிகவும் எதிர் பார்த்தது இல்லாமல் போய்விட்டது என்பதை.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அமைச்சர்களிடையே பேதம் உண்டாக்கப் பார்க்கிறார்.

திரு. செ. முத்துசாமி : நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதினால், அது என்னுடைய கருத்து அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையில் இருக்கக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு நல்ல ஊதிய உயர்வு கிடைத்திருக்கிறது. கல்வித் துறையில் அதே போன்ற பயிற்சிக் காலம் இருக்கக் கூடியவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேனே தவிர, அமைச்சர்களுக்குள் பேதம் உண்டாக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் எனக்கு என்றைக்குமே இருந்ததில்லை. அப்படி என்னுடைய உருவாக்கவும் முடியாது. அந்த அளவிற்கு அமைச்சர்

1973 மார்ச் 29]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

அவையிலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களும் இல்லையென்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது ஆசிரியர் சமுதாயத்தைப் பொறுத்த அளவில், அந்தப் பிரதிநிதிகளைப் பொறுத்த அளவில், இப்படி ஏதாவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் பிறரிடத்திலே இருந்து வந்தாலும்கூட, அதை நாங்கள் அடக்கமாக இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் எங்களுக்கு இந்த எண்ணம் இருந்ததில்லை என்று நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காலையில் கல்வியமைச்சர் அறிக்கையில் ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு “ஒன்மேன் கமிஷன்” என்ன சொல்லிற்றோ அதை அரசு ஆலோசித்துச் செய்தது என்று தான் படித்தார். செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு இதிலே என்ன இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் படிக்கவே இல்லை. நான் எதிர்க் கட்சி சார்பிலே அந்த ஒன்மேன் கமிஷன் ரிப்போர்ட் பப்ளிஷ் செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டேன். இது வரையில் அது “பப்ளிஷ்” செய்யப்படாமலிருக்கிறது. அதனுடைய கருத்து எங்கள் கைக்கு வந்தால், நாங்கள் படிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்காதா? இதை அரசு வெளியிடுவதற்குத் தயாராக இல்லை. இதை வெளியிடுவதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது அதில் என்ன ரகசியம் இருக்கிறது என்பதை அருள் கூர்ந்து தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எனவே அந்த முழுமையான ரிப்போர்ட்டை வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 1—1—1971-இலே செலக்ஷன் கிரேட் அறிவிக்கப் பட்டது. அந்த செலக்ஷன் கிரேட் இதுவரையிலே அமுல்படுத்தப் படவில்லை. கல்வி அமைச்சர் எதைச் சொன்னாலும், நிர்வாக இயந்திரம் அரசு தந்ததைக்கூட நமக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கிறது. ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள் “சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுக்கவில்லை” என்று. அதே போல அரசு உத்தரவிடுகிறது. நிர்வாக இயந்திரம் அது ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்காமல் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று பல தடவை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறோம். இதற்கான சீர்திருத்தங்களிலே, எந்த உத்தரவு எந்தத் தேதியில் வருகிறதோ, அது மூன்று மாத காலத்திற்குள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்ற உத்தரவாதம் கல்வித் துறையில் இருக்க வேண்டும். அதற்கான உறுதி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கல்வியமைச்சர் அவர்களை

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 மார்ச் 29]

கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு 10 ஆண்டு பணிக்காலத்தில் செலக்ஷன் கிரேட் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற உறுதி அளித்து அறிவிப்பு வெளியாகியது. செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் சொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்ட நேரத்தில், அது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கான நிதிநிலைமைகள் என்ன என்பதைப்பற்றிக் கேட்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் கல்வியமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்றைக்கு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இங்கு வந்தபோது, “நாங்கள் நிதித் துறையைக் கேட்டு, சில சங்கடங்கள் இருந்தம்கூட, இதையெல்லாம் நாங்கள் “ஓவரலுக்” செய்துவிட்டு உங்களுக்குக் கொடுத்தோம்” என்று சொன்னார்கள். அதே நிலைமையில் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் ஹையர் கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் செலக்ஷன் கிரேடைக் கொடுக்க வேண்டும் அதைப் பரிசீலித்து இவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேட் வழங்க வேண்டும். நீங்கள் இதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேட் அளிக்கப்படும் என்ற உறுதிமொழியை கல்வி அமைச்சரிடத்திலேயிருந்து எதிர்ப்பார்க்கிறேன். இந்தச் சமுதாயத் திற்கு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த உறுதியை வழங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மாறுதல் குழுவிலே, அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே “எலெக்ட்” ஆனவர்கள் இருக்க வேண்டாமென்று ஆசிரியர் கூட்டணி கேட்டு இந்த அரசும் மனமுவந்து அதை நீக்கியது இங்கு இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுடைய பேச்சு எனக்கு ஒரு அதிர்ச்சியை உண்டாக்கியது. இந்த அரசு முன்வந்து தந்ததற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள், அரசு, “மாறுதல் குழுவிலே சேர்மன் இருக்க வேண்டியதில்லை, எம்.எல்.ஏ-க்கள் இருக்க வேண்டியதில்லை. இப்படியான ஒரு நிலைமையை நீக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்கிறோம்” என்று கலந்து ஆலோசித்து முடிவு செய்த நேரத்தில்

.....

திரு. கே. ராஜாராம் : பாயிண்ட் ஆப் எக்ஸ்ப்ளனேஷன், நண்பர் மாண்புமிகு அங்கத்தினருடைய தொகுதி ஆசிரியர் தொகுதி, என்னுடைய தொகுதி ஸ்தல ஸ்தாபனத் தொகுதி பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் அங்கத்தினர்கள் ஒட்டுப் போட்டு வந்தவன். அவருடைய தொகுதிக்கு அவர் எவ்வளவு தூரம் அக்கறை யுடன் பாடுபடுகிறாரோ, அதே அளவிற்கு நானும் என் தொகுதியான,

1973 மார்ச் 29]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய நன்மையைப் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துவிட வேண்டாமென்று நான் சொன்னேன். அவர்களுக்கு இருக்கிறதை, சட்டப்படி கொடுத்திருக்கிற அதிகாரங்களை ஒன்றொன்றாக எடுத்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொன்னேன். அதைத் தவறாக அவர் கருதிவிட்டார். அவருடைய தொகுதியைப்பற்றி அவர் எப்படி அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு நன்மை செய்ய முற்படுகிறாரோ, அதே மாதிரி நானும் என்னுடைய தொகுதிபற்றி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தவறினால் என் கடமையி லிருந்து தவறியவனாவேன் என்பதை நன்மார் திரு. முத்துசாமி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 6-10 ஒரு எதிர்க் கட்சியினுடைய தலைவரவர்கள், தான் வந்திருக்கக்கூடிய பி.ப. ஒரு சமுதாயத்தைக் காப்பேனென்று சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நாட்டிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கும், ஆளுங் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கும் எல்லா சமுதாயத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிற தென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : யாரையும் கைவிட்டு விட வில்லை. ஆசிரியர்களுக்காகப் பரிந்து பேசக்கூடியவர்களுள், முதல் வரிசையில் இருப்பவன் நான். எது, எங்கே ஒழுங்காக இல்லையோ அதைப் போக்க நான் கடமைப்பட்டவனாவேன். அதற்காக வேண்டி பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய அதிகாரத்தைப் பறித்துவிட வேண்டும், வேறு யாருக்காவது—எம். எல். ஏ.—க்காவது கொடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு நான் உடன்பட முடியா தென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, யாருக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதாகச் சொல்ல வில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடியதை, நீக்கியதை, மீண்டும் அமுலுக்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டதிலிருந்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய உரிமைக்காக அவர் பாடுபடுகிறார் என்பதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் உரிமையின்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1973 மார்ச் 29]

பெயரால் ஒரு சமூகாயத்தின் உரிமையைப் பறிக்கக்கூடாதென்பது தான் அந்த உத்தரவினுடைய அம்சமாகும். அப்படிப் பறிக்கப்பட்ட நிலைமை மாறி, இந்த அரசு.....

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, என்ன உரிமை பறிக்கப் படுகிறதென்பதை மட்டும் அன்பர் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் கண்டபடி மாறுதல் செய்யப்பட்டார்கள். ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய உள்ளூர் பிரச்சினைகளுக்குத் தக்காற்போல, அங்கு ஆசிரியர்கள் பந்தாடப் பட்டார்கள். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் அரசுக்குச் சொல்ல, அரசு முன்வந்து, “அவர்கள் தேவையில்லை, அங்கே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளே போதும், கல்வித் துறையிலே இருக்கக்கூடிய மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளே அவர்களுக்கு மாறுதல் உத்தரவைப் போடலாம்” என்ற உத்தரவை வழங்கியிருக்கிறது. இந்த உத்தரவை வழங்கியதற்கு, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் நான் சொல்லக்கூடிய உண்மையாகும். அதுமட்டுமல்லாமல்.....

திரு. எல். பலராமன் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். இங்கே ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கக் கூடிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் இங்கே தன்னுடைய சமூகம் தாழ்த்தப்படுகிறதோவென்று வாதாடுகிறார். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு உரிமை போகின்ற அளவுக்கு, இந்த அரசாங்கம், அவர்கள் மாற்றுதல் அதிகாரத்தைக்கூட இழந்து விடக்கூடிய அளவுக்கு அந்த உத்தரவை இட்டிருக்கிறது. அது மிக மிக வருத்தத்திற்குரியது. அதை திரு. முத்துசாமி அவர்கள் உணர்வார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அதிலுள்ள சிக்கலான பிரச்சினை என்னவென்றால், ஆசிரியர்களை பஞ்சாயத்து யூனியன் நியமிக்கின்றது. நியமிக்கின்ற அதிகாரம் இருக்கிறவர்களுக்கு, மாறுதல் செய்யும் அதிகாரம் இல்லையே என்று வருத்தப் படுகிறார்கள். இதுதான் அவர்கள் கோரிக்கை. முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தக் குழுவில் இருந்தார்கள். இப்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தக் குழுவில் இல்லை. மீண்டும் புதிய

1973 மார்ச் 29]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

உத்தரவு அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் முன்பு ஒருமுறை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் இதைப்பற்றிப் பேசும்போது, நானும், முதல்வரவர்களும் விளக்கங்கள் கேட்டு, அவற்றைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதை மறுபடியும் பேச வேண்டியதில்லை. ஆசிரியர்களின் கோரிக்கை என்னவென்று உணர்ந்து தான் இருக்கிறோம். அதைத் தொடர்ந்து பேசி, ஆசிரியர்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கும் ஒரு சர்ச்சையை ஏற்படுத்தி விட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும், எதிர்க் கட்சி உறுப்பினரவர்களும் தனியாக இது பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தால், எதிர்க் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், நன்றாக இருக்குமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் “எதிர்க் கட்சி மெம்பர்” என்றார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் எந்தக் கட்சிக்கும் கட்டுப்படாத சுயேச்சை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய சமுதாயத்தைப் பொறுத்த அளவில் ஊராட்சி.....

திரு. கே. ராஜாராம் : துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய பேச்சை அவர்கள் படித்துப் பார்த்தால் புரியும். ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் வேறுபாடில்லாமல், ஒற்றுமையாக, ஒருமனதாக அவர்கள் செயல்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்று மில்லை. அவர்களை நியமிக்கும் அதிகாரமுடைய பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு, மாறுதல் செய்யக்கூட அதிகாரம் இல்லாமல், பிரித்து விடுவது சரியல்ல. ஆகவே, மீண்டும் அந்த அதிகாரத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் ஒன்றாகச் செயல்பட வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு தான் சொன்னேன். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல, இதைப்பற்றி என்னுடன் பேசித் தீர்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். இதில் தப்பான அபிப்பிராயத்திற்கு இடமேயில்லை. மீண்டும் சொல்கிறேன், ஆசிரியர்களின் நன்மைக்காக வேண்டி, இந்தச் சபையில் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால்,

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 மார்ச் 29]

அதற்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்றால், நான் முன் வரிசையில் நிற்பேன். நண்பர் திரு. முத்துசாமியைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பாடுபடுவேனென்று சொல்லிக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, நான் அதைப்பற்றிப் பேசுவதை விட்டுவிடுகிறேன். இது ஊராட்சித் தலைவர்களுடைய உரிமைப் பிரச்சினை, ஆசிரியர்களுடைய அவதிப் பிரச்சினை. அவதிப் பிரச்சினையை நீக்கியிருக்கிறது அரசு. ஆனால் அதிகாரத்தின் பெயரால் மீண்டும் அந்த அவதியை உருவாக்க வேண்டாமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளத்தான் இந்தப் பிரச்சினையைச் சொன்னேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் பேசியதைப் படித்து, புரிந்துதான் நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 2000 கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள் “பார்ட்-டைம் இன்ஸ்டிரக்டர்”-களாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில், 1500 பேர்கள்தான் இருப்பார்களென்று நம்புகிறேன். இந்த ஆசிரியர்கள், தங்களுக்கு முழு நேர ஊதியம் தர வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டு வருகிறார்கள். பொதுப் பணித் துறையிலே, இப்போது முன் மாதிரியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல, கல்வி அமைச்சரவர்கள் இந்தக் கைத் தொழில் ஆசிரியர்களுக்கும் முழு நேர ஊதியத்தைத் தர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : ‘Education Joint Service Council’ என்பதைப்பற்றி ஒரு கூட்டத்தில் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். அதைப்பற்றி இப்போது விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆசிரியர்களுடைய சங்கப் பிரதிநிதிகள், கல்வித் துறையின் செயலாளர் தலைமையில் 2 மாதத்திற்கு அல்லது 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை சந்திக்கக் கூடிய ஏற்பாட்டினைச் செய்து, ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையை அங்கே பேசி, தீர்வு காண ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கான முயற்சிகளிலே அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டுமென்றும், அதற்காக ‘Education Joint Service Council’ ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 29]

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவரவர்களே, கடந்த ஒரு மாதத்திற்கும் அதிகமாக, 4½ கோடி மக்களுடைய சுகதுக்கங்களை நினைந்து அவர்களுக்கு, நல்ல சுபிட்சம் ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்கான பணியிலே நாம் ஈடுபட்டிருந்தோமென்ற உணர்வு நமக்கெல்லாம் வர வேண்டும். 450 கோடி, 460 கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றியும் நாம் ஆலோசித்திருக்கிறோம். முடிவாக இன்று நிதி ஒதுக்க மசோதாவில், ஏதோ சில மணி நேரங்களாக இங்கு பேசிவரக்கூடிய வார்த்தைகளிடையே ஏதோ அபசரம் கலக்கிறதோவென்று முதலமைச்சரவர்கள் கருத மாட்டார்களென்று கருதுகிறேன். இந்த நாட்டில் 4½ கோடி மக்களுடைய நல் வாழ்வு சம்பந்தமாக, முற்றிலும் நூற்றுக்குநூறு நாம் கவனம் செலுத்துகிறோமென்ற மனநிறைவு கொண்டவனாக என்னால் இருக்க முடியவில்லையென்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், நம்முடைய நாட்டினுடைய எதிர்காலத் தலைமுறையினரின் வாழ்வு எப்படி அமையவேண்டும் என்பதற்கு இந்தத் தலைமுறையினரின் செயல்கள் காரணமாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தலைமுறையினர், எதிர்கால சுபிட்சத்திற்கான எல்லாத் துறைகளையும் கவனத்தில் கொண்டு, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாம் பணி புரிந்திருக்கிறோமாவென்று கவனிக்கும்போது, என்னுடைய மனது சங்கடப்படுகிறது. மது விலக்குப் பிரச்சினை ஒன்றிற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். “செல்வச் செழிப்பு அறியாத மக்களை இன்னமும் வறுமையில் ஆழ்த்தவும், தார்மீக மதிப்புகளையும், பாரம்பரியமாக வந்துள்ள மதிப்பீடுகளையும் தாழ்வுறுத்தவும், அவ்வப்போது வழி கோலி விடுகின்றன, சட்ட மன்றங்களின் செயல்கள்” என்று நீதிபதி தேக்சந்த் என்பவர் கூறியிருக்கிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் அவர் ஒரு வேண்டுகோள் அனுப்பியிருக்கிறார். அவரைப்பற்றி விரிவாகக் கூற வேண்டியதில்லை. 460 கோடி ரூபாய் செலவினங்களை வைத்துக்கொண்டு, பல்வேறு காரியங்களிலே அதிகமான பணத்தை, நம்முடைய முதல்வரவர்களும், அரசாங்கமும் தாராளமாகச் செலவழித்தாலும்கூட, மாநிலத்திலுள்ள மக்களுடைய நல் வாழ்வு இந்த மதுபானம் “ஒன்றை”க் காரணமாகக் கொண்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு நாம் எப்படி சமதர்ம சமுதாயத்தை இந்த நாட்டில் அமைக்க முடியுமென்பதை யோசிக்க வேண்டும். எத்தனையோ நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலும்கூட, அதனால் அவர்கள் வாழ்க்கையில், அவர்கள் எந்தெந்தத் துறைகளில் எப்படி முன்னேறிக்கொண்டு வர வேண்டுமோ, அதற்கு மாறாக இந்த மதுபானமானது, அவர்களுடைய முன்னேற்ற

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1973 மார்ச் 29]

றத்தைத் தடுக்கிறது, கெடுக்கிறதென்ற நினைவு மனதிலே வருகிற போது, மனநிறைவோடு நாம் இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கில்லை. இதை எதிர்க் கட்சிகள் எடுத்துக் கூறிக்கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்துவதற்காகத்தான், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் முன்னாலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ஆளுங்கட்சி அது அடக்குவாரற்று அக்கிரமம் செய்யும் கட்சியாக மாறாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள ஒரு மாற்றுக் கட்சி தேவை. ஜனநாயக காலத்தில் ஆளுங்கட்சி, ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் தனது கட்சித் தோழர்களைப் பாராட்டவும், அத்தோழர்கள் ஆட்சியில் குறை ஏற்பட்டால் அக் குறையை மறைக்கவும் பயன்படுமே தவிர, மக்களின் குறையை சர்க்காருக்கு எடுத்துக்கூறி அதைப் போக்கப் பயன்படாது. மாற்றுக்கட்சி இருந்தால்தான் அது, ஆட்சியும், ஆட்சி செய்யும் கட்சியும் அநீதி இழைக்கும்போது, அதைக் கண்டிக்கவும், அப்படித் கண்டிக்க மக்கள் அச்சத்தாலோ, அறிவின்மையாலோ மறந்திருந்தாலும், அவர்களைக் கண்டிக்கும் படித் தூண்டவும் அது பயன்படும்” என்று அண்ணா அவர்களே முன்னால் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல மது சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே சட்டம் வருகின்றபோது, “சர்க்கார் செய்வதையெல்லாம் கண்டிப்பதுதான் அண்ணாதுரையின் வேலையா என்று கேட்பார்கள். அதுவல்ல. நல்லது செய்தால் ஆதரிக்க வேண்டும். நான் ஆதரித்தும் இருக்கிறேன். மது குடிக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் மது விலக்குச் சட்டம் கொண்டு வந்தபோது நாம் “இனி எல்லாரும் குடித்துத்தான் ஆக வேண்டும், மது விலக்கு கூடாது” என்னும் மடத்தனமான பிரசாரத்தில் ஈடுபடவில்லை” என்று அதைத் தொடர்ந்து கூறியுள்ளார்கள். இதையெல்லாம் நாம் காணும் போது, நாம் எத்தனைதான் நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு போனாலும்கூட, மது பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. நம்முடைய முதல் அமைச்சரவர்கள் நுண்மாண் நுழை புலன் உள்ளவர் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களை நான் அவ்வப்போது கவனித்திருக்கிறேன். கணித்துத்தான் சொல்கிறேன். அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பக்கத்தில் அன்று எதிர்க் கட்சியில் வீற்றிருந்தபோது இருந்த நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுண்டு. முன்னால் எதிர் வரிசையிலே நம்முடைய தற்போதைய கல்விமைச்சர் அவர்களுக்குப் பக்கத்திலே அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் போது, அவர்கள் எப்போதும் நிமிர்ந்து ஆசனத்திலே அமர்ந்திருந்ததை நான் பார்த்ததே இல்லை. அப்படியே சுருண்டு, நெளிந்து கொண்டு, படுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற மாதிரி அன்று எதிர்க் கட்சி

1973 மார்ச் 29]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வரிசையிலே காட்சியளித்தார். அன்று கண்ட காட்சியையும் இன்றைய காட்சியையும், இன்று அவர்களுடைய செயல்கள் எப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன என்பதையும் என்னால் காண முடிகிறது. இதையெல்லாம் நான் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தே சொல்லுகின்றேன். பொதுமக்களுடைய, சாதாரண மக்களுடைய உள்ளங்களிலே ஒளிந்து கொண்டிருக்கின்றது என்னென்ன, எந்தெந்த தரத்தினரின் எண்ணங்கள் எப்படி எப்படி இருக்கின்றன என்பதை அவர் மதிப்பிடுவதிலே வல்லவர். அவர்களுடைய பலவீனங்களை மிகமிக நன்றாகத் தெரிந்தவர். மனிதனுடைய பலவீனங்களைத் தெரிந்துகொள்வது ரொம்பக் கஷ்டம். மனிதனுடைய பலவீனங்களுக்குத் தக்கவாறு என்ன செய்தால் அந்த பலவீனங்களைச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு அதற்கேற்ற வகையிலே நாம் காரியம் செய்து கொண்டுபோனால், நம்முடைய இந்த ரதத்தை, வண்டியைத் தான் ரதம் என்று சொல்கின்றேன், இந்த அரசாங்க ரதத்தை நடத்திக் கொண்டு, நாம் காலம் தள்ளுவதற்கு சரியாக இருக்கும் என்பதை அறிந்து நால் வகை, சதுர்வித உபாயங்களையும் அவர் நன்றாகக் கையாண்டு காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகின்றார். அவருடைய திறமையை நான் கொஞ்சம்கூடக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்கள் சாதாரணமாகக் காரியங்களைச் செய்வதிலே வல்லவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்றால், நான் பெருமை கொள்ளக்கூடியவனாக இருக்கின்றேன். அந்தத் திறமையை, அந்த வல்லமையை இந்த நல்ல காரியத்திலே அவர் செலுத்தவில்லையே என்றுதான் நான் நினைக்கின்றேன். இந்த மதுபானம் நம் நாட்டிற்கு எவ்வளவு கேடு பயக்கக்கூடியதாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றது! பெரும்பான்மையான மெம்பர்களுடைய ஆதரவை வைத்துக்கொண்டு எதையும் செய்து கொண்டு போகிறார் என்று நான் சொன்னால், அதை மறுப்பதற்கில்லை. அரிஸ்டாடில் கூட “தனி மனிதனின் சிறந்த ஆட்சி, அவனுடைய சர்வாதிகார ஆட்சியாக மாறுவதும், அதுவே சில அறிஞர்களின் சிறந்த ஆட்சியாகப் பிறந்து பின்பு சில பணக்காரர்களின் சுரண்டல் ஆட்சியாக மாறுவதும், அதுவே மத்திய வகுப்பு, சாதாரண மக்களின் சமநிலை நல்லாட்சியாக மலர்ந்து பின்பு கொள்ளையடிக்கும் மக்களாட்சியாக மாறுவதும் அரசின் இயல்பு” எனக் கூறியிருக்கின்றார். இங்கே இதையெல்லாம் இந்த அரசியல் ஆட்சிகளுடன் ஒப்பிட்டு எவ்வாறெல்லாம் மாறுதல் அடைகிறது என்பதைப் பார்த்தால், இது நமக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றது. “இந்த மக்களாட்சி அமைப்பு நாளடைவில் சீரழிந்து மக்களாட்சி முறையில் தேர்ந்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[1973 மார்ச் 29]

தெடுக்கப்பட்ட சர்வாதிகார ஆட்சியில் சென்று நிற்கிறது. இந்த சீரழிவு நிலை, அதிக எழுத்தறிவில்லாத மக்களேக்கொண்ட நாடுகளில் மேலும் மேலும் சீரழிய வாய்ப்பு உண்டு” என்று அரிஸ்டாடிஸ் கூறியதாக நம்முடைய பெரியவர்கள், நம் நாட்டில் உள்ளவர்கள் விவரித்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அசெம்பிளியில் மிகப்பெரும்பான்மையான பலம் இருப்பதால், இந்தச் சபையிலேயும் பலம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதைப்பற்றி மட்டும் நாம் பெருமையாகக் கருதிவிடக்கூடாது. இந்தப் பெரும்பான்மை ஆட்சி இந்த ஜனநாயக ஆட்சியை எங்கு கொண்டுபோய் விடும் என்பதையும் நாம் யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். பிற மாநிலங்களில் இந்த மதுவிலக்கை அமுல் செய்கின்றார்களா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டாம். நாம் மதுவிலக்கை அமுல் செய்வதிலே, நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதிலே நம் கையைப் பிடிப்பவர்களோ, மறுப்பவர்களோ, தட்டிக்கேட்பவர்களோ, யாரும் இல்லை. நம்மால் அதைச் செய்யமுடியும். சமதர்ம சமுதாயத்திலே, நாட்டிலே பொருளாதார வசதியோடு, சம நீதியோடு, சமூக நீதியோடு தாழ்த்தப்பட்டவர்களோ, மற்ற இனமோ, ஏழை சமூகமோ வாழ வேண்டுமானால், அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஒரு பக்கம் சுபிட்சம் ஏற்படுவதற்காக கோடானு கோடி பணத்தைச் செலவழித்துக் கொண்டு போகிறபோது, அதே நேரத்தில் இன்னொரு பக்கத்திலே அவர்கள் வாழ்க்கையிலே உயர முடியாதபடி அவர்களுக்கு மதுப் பழக்கமும் பிற கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருந்தால், எப்படி இந்த நாட்டிலே சமதர்ம சமுதாயம் ஏற்பட முடியும் என்பதை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். சில வாரங்களுக்கு முன்னால், கடந்த சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் நான் எந்தெந்த அரிசன கிராமங்களுக்குச் சென்றிருந்தேனோ, அந்தப் பகுதிகளுக்கு, சென்றிருந்தபோது பார்த்தேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய பால் மாடுகளை இன்று காணோம். அங்கு இருந்த பெண்டு பிள்ளைகளை, அன்று சில வருஷங்களுக்கு முன்பு எப்படிப் பார்த்தேனோ அந்த நிலையில் இன்றையதினம் நான் பார்க்க முடியவில்லை. வேறுவிதமான நிலைமை அங்கே காணப்படுகிறது. கடந்த ஒரு வருடம், ஒன்றரை வருட காலத்திற்கு முன்னாலேயிருந்து அந்த கிராமங்களில் இந்த நிலைமையினை நாம் பார்க்கின்றோம். ஆக இந்த சபையிலே நான் கூறிக்கொள்வது நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே இருப்பவர்கள் பெரும்பான்மை அல்லது ஜனநாயகத்தின் பெயரால் நடக்கும் இவ்வளவு பெரிய ஒரு தீமைக்கும், அதற்கான ஒரு சட்டத்திற்கும், ஆட்சிக்கும், அதன் நடைமுறைகளுக்கும் ஒத்து இருப்பவர்களாக

1973 மார்ச் 29]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

இருந்து இந்தப் பெரும் பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதே என்பதை நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் தலைமுறையிலேயுள்ள சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்லாமல், இந்தத் தலைமுறையில் வாழுகின்ற, படித்தவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்தப் பாவத்திலே பங்கு உண்டு, இந்தப் பழி நம்மையும் சாருமே என்ற உணர்வோடு இதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. மன்றம் மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், சட்ட மன்றம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

81. Notification issued with G.O. Ms. No. 3165, Revenue, dated the 2nd December 1972 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 23 (5) of the Tamil Nadu Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Act, 1956 (Tamil Nadu Act XLII of 1956).]

82. Notification issued with G.O. Ms. No. 307, Public (Elections), dated the 7th February 1973 in regard to certain amendments to Rules 4 and 5 of the Tamil Nadu Legislators' Hostel (Accommodation) Rules, 1969. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951).]

B. Reports, Notifications and other papers.

Nil.